

**ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ "НЕОФИТ РИЛСКИ"
ФАКУЛТЕТ ПО ПЕДАГОГИКА
КАТЕДРА**

**"ТЕОРИЯ И МЕТОДИКА НА ФИЗИЧЕСКОТО
ВЪЗПИТАНИЕ"**

ХИЛА ОХАНА

**ОЛИМПИСКИЯТ ОПИТ КАТО СЪБИТИЕ ЗА ПРОМЯНА
НА КАРИЕРАТА: ВЪЗПРИЯТИЯТА НА СПОРТИСТИТЕ И
ТРЕНЬОРИТЕ ЗА ОЛИМПИСКИТЕ ИГРИ
В ЛОНДОН 2012 И РИО 2016**

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд за присъждане на образователна и научна
степен „Доктор“

Докторска програма „Теория и методика на физическото
възпитание и спорта“,

Научен ръководител: доц. д-р Даниела Томова

Благоевград, 2023

**ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ "НЕОФИТ РИЛСКИ"
ФАКУЛТЕТ ПО ПЕДАГОГИКА
КАТЕДРА**

**"ТЕОРИЯ И МЕТОДИКА НА ФИЗИЧЕСКОТО
ВЪЗПИТАНИЕ"**

ХИЛА ОХАНА

**ОЛИМПИСКИЯТ ОПИТ КАТО СЪБИТИЕ ЗА ПРОМЯНА
НА КАРИЕРАТА: ВЪЗПРИЯТИЯТА НА СПОРТИСТИТЕ И
ТРЕНЬОРИТЕ ЗА ОЛИМПИСКИТЕ ИГРИ
В ЛОНДОН 2012 И РИО 2016**

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд за присъждане на образователна и научна
степен „Доктор“
Докторска програма „Теория и методика на физическото
възпитание и спорта“,

Научен ръководител: доц. д-р Даниела Томова

Благоевград, 2023

Дисертационният труд е обсъден на заседание на катедра „Управление на образованието и специална педагогика” на 13.06.2023г. и е насочен за публична защита.

Разработен е в увод, три глави, библиография и приложения. Съдържа 131 страници основен текст, в които са включени 6 таблици и 10 фигури. Библиографията има 100 заглавия на английски език и иврит.

Дисертационният труд и автореферата са на разположение на интересуващите се в каб. 418. в Корпус 1 на ЮЗУ „Неофит Рилски“.

Публичната защита ще се проведе на 14.09.2023 г. в Корпус 1 на ЮЗУ „Неофит Рилски“ от 12 часа в зала 412.

I. ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

1. Въведение

Дисертацията разглежда олимпийския опит като събитие за промяна на кариерата на спортисти и треньори чрез техните възприятия за Олимпийските игри в Лондон 2012 и Рио де Жанейро 2016. Изследването се фокусира върху израелските спортисти и треньори. Причината за избора на тази тема е двойна. За начало, Олимпийските игри са от голямо значение като едно от най-приобщаващите и уважавани спортни състезания, които някога са съществували и които са изключително актуални днес, поради впечатляващите постижения на Израел в Олимпийските игри в Токио 2020. Освен това Олимпийските игри оказаха огромно влияние върху света по отношение на икономическото и финансовото въздействие и по отношение на социалната интеграция и свързаност между различните страни като първото глобално спортно сътрудничество.

2. Актуалност и значимост на темата на изследването

Израел бележи значителен прогрес по отношение на представянето на своите атлети на последните Олимпийски игри. Това засилва интереса към спортната психология и педагогика и изследванията на факторите, които влияят върху високите спортни постижения на атлетите. Това изследване използва Схемата на промяна за практикуване на спортна психология (Scheme of Change for Sport Psychology Practice - SCSPP; Samuel & Tenenbaum, 2011a), за да проучи личните характеристики на спортистите и треньорите, възприятията им, стратегиите за справяне, възприеман резултат от Олимпийските игри в Лондон 2012 и Рио 2016. Разгледани са няколко подгрупи изследвани лица (напр. олимпийски и параолимпийски спортисти) по отношение на различни променливи и системите за вземане на решения и подкрепа, участващи в

процеса на промяна.

2. Изследователски проблем

Много спортисти и треньори може да не осъзнават, че преминават през период на промени преди олимпийските игри (Wylleman et al., 2012), което може да изисква допълнителни насоки и подкрепа (Schinke et al., 2015). Използвана е Схемата за промяна в практиката на спортната психология (SCSPP, Samuel, 2013) както концептуална рамка на изследването. Тя разглежда Олимпийските игри като събитие, предизвикващо промяна в кариерата на спортиста, възприемането и оценката на спортиста, свързани с ОИ и неговата реакция и справяне със събитията преди, по време на и след Олимпийските игри. Избраната парадигма се фокусира върху две измерения: (а) етапите, през които спортистите преминават, за да се справят с промените в спортното си статукво, и (б) терапевтичния процес, който може да улесни ефективната лична промяна. За да се фасилитира този процес консултантите трябва първо да идентифицират възприятията на спортистите и треньорите за опита с ОИ и след това да разпознаят съществуващите усилия/стратегии за справяне и ресурси за подкрепа в средата.

3. Авторска теза

Авторът твърди, че определени лични характеристики (напр. Атлетична идентичност), както и конкретни аспекти на процеса на промяна, могат да повлияят на способността на спортистите да се справят ефективно с събитията, предизвикващи промяна и да ги разрешат по задоволителен начин. В този контекст се приема, че когато спортистите се обърнат за съвет (консултация) и са мотивирани да направят необходимите корекции на своите стратегии за справяне в отговор на събитието- предизвикващо промяна, те ще се справят по-ефективно, ако са налице необходимите условия в средата (Samuel, 2009).

4. Обект и предмет на изследването

Обект на изследването е олимпийският опит като събитие,

предизвикващо промяна на кариерата на спортистите, с фокус върху възприятията на спортистите и треньорите за Олимпийските игри в Лондон 2012 и Рио 2016. Предметът на дисертацията са личните характеристики на израелските спортисти и треньори, атлетическата /треньорска идентичност, възприятията за Олимпийското участие, ефективността на справянето, мотивацията, и възприемания резултат от Олимпийските игри.

5. Хипотези на изследването

Изследването е организирано в две вълни, всяка с подходящи хипотези, които трябва да бъдат изследвани.

Първа вълна Лондон 2012

1. Съществува връзка между атлетичната/треньорската идентичност и възприятията и реакциите на спортистите/треньорите към олимпийското участие.
2. Спортистите и треньорите се справят с олимпийското си участие, като вземат съзнателни решения как да реагират на него като събитие за промяна на кариерата.
3. Мотивацията на спортистите, след като са приключили олимпийското си участие, е функция на удовлетвореността им от начина, по който са се справили с това събитие, възприятието им за постигнатите резултати по време на състезанието и мотивацията им преди ОИ.
4. Резултатът от олимпийското участие е функция на решенията на спортистите за промяна, ефективността на справянето, възприемането на контрола върху промяната и тяхната удовлетвореност от постигнатите резултати.

За втората вълна на изследването, Рио 2016 са постулирани и проверени следните хипотези:

1. Съществува разлика в мотивацията на олимпийските и параолимпийските участници. Мотивацията е по-висока при олимпийските участници в сравнение с параолимпийските участници.
2. Предишният опит в игрите, ефективността на справянето,

удовлетвореността от резултатите и мотивацията, влияят на възприемането на олимпийското участие като събитие за промяна на кариерата.

6. Изследователски задачи

Изследването има за цел да проучи опита с участие в Олимпийски игри на спортисти и треньори в контекста на кариерата им, като се използва ретроспективен дизайн. Изследването се фокусира върху:

1. Проучване на литературни и интернет източници по изследвания проблем
2. Идентифициране на възприятията на спортистите и треньорите за техния опит с ОИ и емоционалните им реакции към него, както и факторите, влияещи върху тези възприятия,
3. Проучване на стратегиите за справяне, използвани в процеса на промяна,
4. Определяне на прогностните фактори за мотивацията на спортистите и резултата от процеса на промяна,
5. Идентифициране на различията във възприятията на спортистите и треньорите за процеса на промяна,
6. Идентифициране на разликите между възприятията на олимпийските и параолимпийските спортисти и треньори за техния опит в ОИ.

7. Методология на изследването

Методологията на изследването включва полуструктурирано интервю и отворени въпроси по време на качествената фаза, както и въпросник със затворени въпроси по време на количествената фаза.

Качествено изследване, има за цел да проучи опита на участниците с Олимпийските игри, по време на самите игри. Използвани са отворени въпроси, което позволява на изследвателя задълбочен поглед върху нагласите и целите на интервюираните и му позволява да сглоби сложната картина на техните преживявания и възприятия. Това дава възможност за гъвкавост при задаването на въпроси, чрез които е възможно да се разкрият интересни ситуации и да се разберат процесите, опитът и възгледите на изследваните

лица (Shkedi, 2011).

Количествени изследвания

The Change-event Inventory (CEI; Samuel & Tenenbaum, 2011b) измерва опита със събития, предизвикващи промяна в четири области: а) демографска информация, (b) опит със събития, предизвикващи промяна, (c) възприемане и реакция на единично събитие, предизвикващо промяна, и (d) вземане на решения и наличие на ресурси за подкрепа. В това изследване е използвана адаптирана версия на въпросника на иврит.

Атлетична/треньорска идентичност (Athletic Identity Measurement Scale, AIMS; Brewer & Cornelius, 2001). Във версията на иврит на въпросника 7-айтемната скала AIMS е използвана да оцени идентификацията на участниците с ролята на атлет (Samuel & Tenenbaum, 2011b). Въпросникът измерва три аспекта на атлетичната идентичност едновременно: социална идентичност, еклузивност и негативна афективност. Докладвана е тест-ретест надеждност ($r = .89$), вътрешна консистентност ($\alpha = .81 - .93$), и норми за спортисти и не спортисти (Brewer and Cornelius, 2001). За измерване на трениорска идентичност (CI) формулировката на седемте айтема беше променена, за да отрази идентификацията с ролята на трениор (например, "Смятам себе си за трениор", "Имам много цели, свързани с трениорската професия"). В настоящото изследване коефициентите на вътрешна консистентност са: .51 (негативна афективност), .61 (социална идентичност), .82 (еклузивност), и .77 (общо Атлетична/Трениорска идентичност).

8. Ограничения на изследването

Имаше няколко под-скали на AIMS (Brewer & Cornelius, 2001), които показаха ниска вътрешна консистентност. Тъй като данните не са събрани по време на квалификацията за ОИ, в началото на процеса, а ретроспективно, след ОИ - това намалява прогнозната сила на анализа. Друго ограничение е, че скалата CEI е разработена само за спортисти, въпреки че това изследване я прилага и за трениори, дори ако процесите на промяна, изпитвани от трениорите,

се различават и има някои липсващи или неподходящи аспекти в оценката. Тези под-скали, които бяха добавени, не бяха психометрично валидирани. Друг проблем е свързан с размера на извадката. Въпреки че имаше четири подгрупи, две групи спортисти и две тренировъчни групи, размерът на извадката на всяка група беше много малък и цялата извадка беше доста разнородна, отслабвайки прогнозната сила на анализа. От друга страна, всички участници бяха от една и съща страна, т.е. Израел, което намалява приложимостта на констатациите за спортисти и треньори, идващи от други култури. Бъдещите изследвания трябва да разгледат опита с Олимпийски игри, използвайки межкултурни дизайни с по-големи и по-хомогенни групи.

II. РАЗМЕР И СТРУКТУРА НА ДИСЕРТАЦИЯТА

Дисертацията е представена в обем от 131 страници основен текст. Съдържа увод, три глави: 1) анализ на литературата, 2) изследователски дизайн и методология, 3) представяне на резултатите и дискусия, представя библиографска справка и приложения. Дисертацията съдържа 6 таблици и 10 фигури. Библиографията представя 100 заглавия на английски език и иврит.

Авторът е публикувал 3 научни статии.

Съдържане на дисертацията

Абстракт	1
Въведение	3
I. ПРЕГЛЕД НА ЛИТЕРАТУРАТА	8
1. ИСТОРИЯТА НА ОЛИМПИЙСКИТЕ ИГРИ	8
1.1 Древна Гърция	9
1.2 Възраждането на Олимпийските игри и встъпителните съвременни олимпийски игри	11
1.3 Олимпийските игри в началото на 20 век	13
1.4 Жени на Олимпиадата	14

1.5 Добавяне на Зимните олимпийски игри	14
1.6 Аматорски спорт	14
1.7 Ефектът на световните войни върху Олимпийските игри	15
1.8 Олимпийски традиции	16
1.9 Телевизионният ефект върху Олимпийските игри	17
1.10 Олимпийското клане в Мюнхен през 1972 г	19
1.11 Олимпиадата по време на Студената война	19
1.12 ПРОГРАМА 2020 и Олимпийският канал	20
1.13 Влияние на интернет и социалните медии върху ОГ	22
2. УЧАСТИЕ НА ИЗРАЕЛСКИ СПОРТИСТИ В ОЛИМПЕЙСКИ ИГРИ - ПОСТИЖЕНИЯ	22
2.1 Олимпийски делегации	23
2.2 Забележителни постижения	23
2.3 Израелско участие в Лондон 2012	25
2.4 Израелско участие в Рио де Жанейро 2016	26
2.5. Участие на параолимпийски спортисти от Израел в параолимпийските игри	28
3. НЕДОСТАТЪЧНА ТЕОРЕТИЧНА РАМКА В СПОРТНИТЕ ИЗСЛЕДВАНИЯ	32
3.1. Въведение в неопозитивисткия подход	36
3.2. Въведение в съвременните педагогически теории	37
3.3 Въведение в справянето с преходите в спортната кариера	38
4. НЕОПОЗИТИВИСТКИ ПОДХОД КЪМ НАУЧНОТО ПОЗНАНИЕ	40
4.1. Основни принципи на логическия позитивизъм във философията	40
4.2. Влиянието на логическия позитивизъм върху спорта	42
4.3 Заключение: Защо логическият позитивизъм трябва да се възроди	45
5. СЪВРЕМЕННИ ПЕДАГОГИЧЕСКИ СТРАТЕГИИ, ИЗПОЛЗВАНИ В СПОРТА	47
5.1 Персонализирано обучение	47
5.2 Интердисциплинарно обучение	49
5.3 Заключение: Значението на педагогическите стратегии в	

спорта	51
6. СЪВРЕМЕННИ ПЕДАГОГИЧЕСКИ ТЕОРИИ	52
6.1 Конструктивистка теория	52
6.2 Материализъм в образованието	55
6.3 Теория на множествената интелигентност	56
6.4 Заключение: Ограничения на съвременните педагогически теории	60
II. ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ДИЗАЙН & МЕТОДОЛОГИЯ	61
1. Изследователска парадигма и подход	61
2. Изследователски дизайн	65
3. Етични съображения	70
4. Изследователски задачи	70
5. Изследователски въпроси	72
6. Изследователски хипотези	73
7. Изследователски инструменти	74
7.1 Качествени изследвания	74
7.2 Количествени изследвания	81
7.3. Математически статистически методи	86
8. Изследователска популация и извадка	88
Първа вълна Лондон 2012	88
Втора вълна Рио 2016	89
9. Процедура, подготовка и анализ на данни	90
III. РЕЗУЛТАТИ ОТ ИЗСЛЕДВАНИЯТА & ДИСКУСИЯ	93
10. Първа вълна Рио 2012 констатации	93
11. Втора вълна РИО 2016 констатации	102
12. ДИСКУСИЯ	106
12.1 Практически последици	112
12.2 Ограничения и бъдещи изследвания	113
13. Заключение	115
14. Препоръки	116
15. Приноси	116
Библиография	118
Приложение 1 Въпросник	125

III. КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

1. Въведение

Във въведението на дисертацията авторът посочва, че олимпийските игри са от голямо значение като едно от най-приобщаващите и уважавани спортни състезания, което някога е съществувало и което е изключително актуално днес, поради впечатляващите постижения на Израел на олимпийските игри в Токио 2020. Освен това Олимпийските игри оказаха огромно влияние върху света по отношение на икономическото и финансовото влияние и по отношение на социалната интеграция и свързаност между различните страни като първото глобално спортно сътрудничество. Освен като социален феномен, Олимпийските игри представляват интерес и в индивидуалната перспектива на личният опит на спортистите. Олимпийското участие като събитие, предизвикващо промяна на кариерата е много информативно за мотивацията и може да допринесе за подпомагане на процеса на адаптация след ОИ.

Първата глава описва теоретичната рамка на изследването. Главата започва с исторически преглед на олимпийската история от древна Гърция до наши дни. Специално място е представено на олимпийското участие на жените и включването на зимните спортове в олимпийската програма. Тъй като прегледът обхваща много обширен период, авторът подчертава някои исторически събития като Втората световна война и Студената война и тяхното влияние върху олимпийското движение. Дигитализацията на съвременния свят също се коментира в главата най-вече заради влиянието върху спортистите и въвличането на публиката по цял свят.

Вторият параграф на главата е посветен на участието на израелските спортисти в Олимпийските игри и техните постижения. Авторът проследява най-важните епизоди от израелското олимпийско участие, като зачита постиженията на спортистите, но и някои важни събития, свързани с

олимпийската етика, като бойкота на ОИ в Москва през 1984 г. и ОИ в Мюнхен през 1972 г. Тези кратки епизоди, показват, че ОИ са много повече от състезание, но и силен политически инструмент и PR.

Участието на израелските параолимпийски спортисти също се разглежда в анализа. Отбелязва се, че Израел се счита за суперсила в Параолимпийските игри, тъй като те са изпратили делегации на игрите от самото им създаване през 1948 г., особено ветерани с увреждания. Тези делегации допринесоха за това Израел да води таблицата с медалите и дори да бъде домакин на игрите през 1968 г. Основното схващане за участието е, че спортът с увреждания не е просто спортна рехабилитация, а спорт, насочен към високи спортни постижения.

Третият параграф от прегледа на литературата посочва недостатъчната теоретична рамка в спортните изследвания. Авторът твърди, че въпреки че през последните няколко десетилетия са проведени задълбочени и разнообразни изследвания на Олимпийските игри, теоретичната рамка, използвана в тези изследвания, остава изненадващо оскъдна. Андреа Гюрин и Майкъл Нарейн анализираха 221 статии, написани за медийни изследвания на Олимпийските игри през последните двадесет години и бяха изненадани да открият, че само "над половината от статиите от тяхното проучване използват теоретична или концептуална рамка" (2020: 6). Повече от 45% от тези статии не използват никакви теории. Общо авторите изброяват, че са използвани 32 различни теории, а в някои случаи изследователите са разработили собствена концептуална рамка, базирана на различни теми в литературата. Най-популярните сред тези теории са рамкирането, концептуалните рамки, разработени от самите изследователи, настройките на дневния ред, национализмът,

самокатегоризацията и социалната идентичност (Geurin, Naraine: 2020, p.7).

Останалите страници от първата част на теоретичната глава представят накратко неопозитивистката теория и съвременни педагогически теории, чиито основни принципи са обяснени по-подробно във втората част на главата.

В допълнение към логическия позитивизъм, настоящото изследване използва различни съвременни педагогически теории, които не се използват широко в областта на спорта и спортната педагогика. Целта на тази част от теоретичната глава е да предложи преглед на изследователската литература, свързана със съвременните педагогически стратегии и технологии. Обзорът има за цел да насърчи по-голямото разчитане на съвременните педагогически теории и технологии в областта на спортната педагогика, защото, те могат да усъвършенстват методите на преподаване, използвани понастоящем в спортната педагогика.

След това авторът представя модела "Справяне с атлетичните кариерни преходи" (Coping with Athletic Career Transitions model, Стамбулова, 2003). Тъй като Олимпийските игри често се считат за върха на кариерата на елитния спортист, често веднага се пристъпва към нормативен преход на пенсиониране, независимо от резултата. Въпреки че пенсионирането е неизбежно събитие за преход в кариерата, много спортисти изпитват емоционални затруднения след Олимпийските игри, поради намаляване на фокусираната цел, намаляване на интензивните тренировки и впоследствие намаляване на хормоните, повишаващи настроението. Връщането към "нормалния" живот може да се възприеме като светско, безинтересно и по-малко стимулиращо (Howells & Lacuseen, 2018), което води до "пост олимпийска депресия" период, подобен на този на "след родилната депресия". Доказано е, че подкрепата за спортистите е неразделна част от постигането на успешна реинтеграция в след олимпийския живот за подпомагане на спортистите през периода на "депресия", които включват определяне на нови цели и планове (Gordin & Henschen,

2012).

В заключение, авторът посочва, че е очевидно, че литературата е установила значението на ОИ като преходно кариерно събитие, за което е доказано, че има значителен емоционален ефект върху спортиста след Олимпийските игри. Въпреки че са създадени някои изследвания, за да се проучи как да се улесни успешният преход през Олимпийските игри, по-малко е посветена на изучаването на спортисти след Игрите и след пенсиониране.

Четвъртият параграф разкрива неопозитивисткия подход към научното познание. Подчертани са основните принципи на логическия позитивизъм във философията: надеждност на сензорната информация, сензорен опит и емпирична наука. Повлиян от позитивистката перспектива, спортът като поле започва да се развива по отношение на методологията и инструментите за измерване. Логическият позитивизъм гласи, че всяко явление може да бъде измерено и количествено определено. Позитивисткият подход към научното познание се опитва да разбере природните явления и човешкото поведение, като разчита на придобиването на обективна, автентична информация, с надеждата да ни помогне да предскажем бъдещето. Логическият позитивизъм дава възможност за изследване на хипотези в областта на образованието за здравословен начин на живот (Buchanan, 1998), помага за създаването на подходящи програми за интервенция и отразява обучението, преподаването и промените в поведението. Той също така помага на изследователите емпирично да изследват разликите между ситуациите и индивидите (Smith & Small, 2014).

Петият **параграф** е посветен на съвременните педагогически стратегии, използвани в спорта. Този раздел се съсредоточава върху достойнствата и случайните недостатъци на персонализираното обучение и обяснява как то може да задълбочи изследванията в областта на спорта. Персонализираното обучение в спорта отчита такива лични характеристики като възраст, пол, мотивация, нужди, здраве, рискови фактори и ниво на представяне. Този тип тренировки отчита условията и принципите на спортиста като

напредък и лично тренировъчно натоварване. Тренировъчните протоколи на участниците бяха планирани въз основа на констатациите от ЕЕГ и личните събития. Резултатите от това изследване показват, че повечето спортисти са подобрили представянето си след обратна връзка от ЕЕГ профила, средно с 25%. Установено е също, че персонализираното трениране подобрява бързината на учене (Arns et al, 2008).

Авторът твърди, че друга образователна стратегия, която трябва да бъде приета в спортните изследвания, е интердисциплинарното обучение. Тази стратегия предполага сътрудничество на треньорите с учени в областта на спорта, катоюизиолози и психолози. Всички специалисти трябва да обединят усилията си, за да решат даден проблем. По-специално, интердисциплинарният подход в леката атлетика включва стабилна интеграция на информация от няколко спортни направления и науки, свързани с атлетиката. Параграфът завършва със заключения за значението на педагогическите стратегии в спорта.

В третата част на теоретичната глава са разгледани и изследвани съвременните педагогически аспекти, реализирани в областта на спортната педагогика. Прегледът разкри, че спортът и спортното обучение се характеризират с оскъдни изследвания на концептуалната педагогика и рамката за работа и учене (Culpan & Bennett, 2014). И все пак, съвременните стратегии за спортно образование и подобряване на спортните постижения са идентифицирани в литературата, като персонализирано обучение, инредисциплинарно обучение или мултисензорно обучение. Очевидно изпълнението на някои от стратегиите е по-сложно, изисква по-голям опит, докато други са по-прости и се изучават в институтите за обучение на треньори и учители по физическо възпитание.

Последният **абзац** на първата глава представя съвременните педагогически теории. Първо е представена конструктивистката теория. След това се авторът се фокусира върху педагогическите теории, използвани в спорта, но се съсредоточава главно върху съвременните теории, които трябва да бъдат използвани от учители,

треньори и инструктори в спорта. Следващите страници съдържат преглед и конструктивна критика на тези теории. Обсъжданите педагогически теории не са безупречни. Както остава да се покаже, много от педагогическите теории са неприложими в областта на спорта и олимпийските игри. Теориите, разгледани в този раздел, са конструктивизмът, постмодернизмът, материализмът и теорията за множествената интелигентност. Този раздел също така обяснява достойнствата и недостатъците на културните измерения в педагогиката.

Авторът развива тезата, че различните съвременни педагогически теории подлежат на сериозна критика. Конструктивистката теория, например, изглежда по-скоро като всеобхватна, философска рамка, отколкото ясна, подробна теория, която може да помогне за оформянето на учебна среда (Liebman, 2013). Други подходи често се възприемат като културно повърхностни и посредствени. Изследователите се опасяват, че ако такива теории бъдат приложени, те ще доведат до образователна или морална анархия и ще доведат до недоверие към институции, теории и валидирани научни системи (Yosiphon & Shmeda, 2006).

Втора глава представя методологията на изследването, както и систематично обобщение на изследователския процес. Главата описва дизайна, процесите и инструментите, които са били използвани, за да се отговори на изследователските въпроси и съображенията, както теоретични, така и практически. Като такава, тази глава прави мост между теоретичната основа и емпиричното изследване, като позволява да се разберат изборите, отнасящи се до изследователския дизайн на всички негови етапи, опитите за справяне с произтичащите от това трудности и с етични съображения (Wisker, 2001).

Тъй като схемата за промяна в практиката на спортната психология (SCSPP) приема, че спортната кариера е динамична, състояща се от различни събития, предизвикващи промяна (напр. контузии, преходи между професионални нива; спорове с треньори или колеги; промени в мотивацията и представянето), които

нарушават статуквото на спортната ангажираност, създават емоционален дисбаланс и изискват от спортистите да реагират чрез генериране на съпадаща психологическа и/или поведенческа промяна. Спортистите обикновено участват в процес на оценка, в който разглеждат възприеманото значение на събитието, съществуващите ресурси за справяне и потенциалните решения (Stambulova et al., 2003).

Използван е смесения метод за събиране на данни като качествените данни са вградени в количествен дизайн. В този дизайн качествените данни се събират, за да обяснят как работят механизмите на корелационния (количествен) модел (Plano-Clark & Creswell, 2011). Изследването е проведено в две основни фази, всяка от които включва различни анализи. Първо, интервюта със спортисти и треньори бяха анализирани с качествени методи, за да се разбере тяхната гледна точка. Качественият анализ е последван от количествен анализ на въпросници от затворен тип, които оценяват ефекта на ОИ като събитие, променящо живота.

2. Етични съображения

Няколко етични принципа ръководят автора по време на изследването, което му помага да установи и поддържа подходящи стандарти: Първо, авторът е наясно с факта, че в крайна сметка изследването има за цел овласти участниците. В същото време, както при всяко изследване, е важно да се зачитат неприкосновеността на личния живот и анонимността на изследваните лица и да се защитят техните права и благополучие.

Освен това всички интервюирани в това изследване са избрани според обективни критерии. Те бяха информирани за целите и дизайна на изследването. Интервюираните бяха информирани също, че всички данни ще бъдат дискретно обработени и че анонимността във всички бъдещи публикации е гарантирана и самоличността на всички интервюирани ще бъде запазена.

3. Задачи на изследването

Изследването има за цел да проучи опита с олимпийското участие на спортисти и треньори в контекста на спортната им кариера, като използва ретроспективен дизайн. Изследването се фокусира върху:

1. идентифициране на възприятията на спортистите и треньорите за техния опит с ОИ и емоционалните им реакции към него, както и факторите, влияещи върху тези възприятия,

2. проучване на стратегиите за справяне, използвани в процеса на промяна,

3. определяне на прогнозните фактори за мотивацията спортистите и резултата от процеса на промяна,

4. идентифициране на различията във възприятията на спортистите и треньорите за процеса на промяна,

5. идентифициране на разликите между възприятията олимпийските и параолимпийските спортисти и треньори за техния опит в ОИ.

Използването на смесен метод позволи на изследвателя да разбере спортистите и треньорите, които са участвали в две последователни ОИ и да проучи ефекта от тяхното участие върху тяхната практика като спортисти на високо ниво, както и ефекта, който участието в ОИ има върху живота след това. По-конкретно, смесения подход позволява първо качествено да се документират ключови аспекти на преживяванията на спортистите и треньорите на Олимпийските игри както от обективна (т.е. количествена) гледна точка, така и от субективна гледна точка (т.е. качествена).

4. Изследователски въпроси

Изследването е отговор на съществуващата практическа нужда в областта на преходите в спортната кариера за критично отчитане на потенциалните събития, влияещи върху живота на спортистите.

Тъй като различни фактори могат да повлияят на стратегическото решение, как да се реагира на събитието, предизвикващо промяна, като атлетичната идентичност, възприеманият контрол върху

ситуацията, мотивацията на атлета за спортни постижения, съществуващите умения за справяне и наличната подкрепа. Авторът си поставя следните изследователски въпроси:

1. До каква степен мотивацията на спортистите за ОИ за техния спорт и самоефективността за създаване на необходимата промяна ще повлияят на промяната в спортната им кариера?
2. До каква степен решението за промяна кара спортистите да проучат възможностите за изпълнение на решението за промяна в кариерата, да го приложат и да поемат отговорност за иницирането му?

За да отговори на тези изследователски въпроси, авторът провежда изследване на две вълни с треньори и спортисти, участвали съответно в Олимпийските игри в Лондон 2012 и тези, които участват в Рио 2016, повдигайки различни хипотези за проверка. Този подход позволява да се проследи кои променливи влияят върху възприятията на спортистите за участието им в две последователни олимпийски игри, което е допълнителен принос на изследването.

5. Изследователски хипотези

В първата фаза на изследването са формулирани и проверени следните хипотези:

1. Съществува връзка между атлетичната/треньорската идентичност и възприятията и реакциите на спортистите/треньорите към олимпийското участие.
2. Спортистите и треньорите се справят с участието си в Олимпийските игри, като вземат съзнателни решения дали и как да реагират на него като събитие за промяна на кариерата.
3. Мотивацията на спортистите, след като са приключили олимпийското си участие, е функция на удовлетвореността им от начина, по който са се справили с това събитие, оценката им за постиганите от тях резултати и мотивацията им преди ОИ.
4. Резултатът от олимпийското участие е функция на решенията на спортистите за промяна, ефективността на справянето, възприемането на контрола върху промяната и тяхната

удовлетвореност от постигнатите резултати.

За втората вълна на изследването, Рио 2016 са постулирани и проверени следните хипотези:

1. Съществува разлика в мотивацията между олимпийските и параолимпийските участници. Мотивацията е по-висока за олимпийските участници в сравнение с параолимпийските участници.
2. Предишният опит с участие в Олимпийски игри, ефективността на справянето, удовлетвореността от резултатите и мотивацията, влияят на олимпийското участие като събитие за промяна на кариерата.

6. Изследователски инструменти

Следващият параграф разглежда инструментите за оценка и измерване. Тези инструменти включват полу структурирано интервю и отворени въпроси по време на качествената фаза, както и затворени въпроси по време на количествената фаза.

6.1 Качествено изследване

Качественото изследване, има за цел да разбере как участниците възприемат Олимпийските игри. Отворените въпроси позволяват задълбочен поглед върху нагласите и целите на интервюираните и дава възможност за гъвкавост при провеждането на интервюто, което позволява да се разкрият интересни ситуации и да се разберат процесите, опитът и миогледа на изследваните лица (Shkedi, 2011).

За тази цел 4 участници (двама тренъори и двама спортисти) бяха помолени да опишат със свои думи събитията, които са преживели по време на Олимпийските игри, техните цели и поведение през процеса и тяхната оценка за постигнатите резултати. Наборът от въпроси, разработени за полуструктурираното качествено интервю в това изследване, съответства на променливите, които са в основата на качествения анализ и включва въпроси относно опита, чувствата и резултатите на участниците по време и след ОИ. Тези

въпроси формираха структурата на интервюто и доведоха до дискусии за тях, както и за други свързани теми, които се появиха от тези дискусии. Количествени изследвания

Изследователят се обърна към израелските делегации на Олимпийските и Параолимпийските игри в Лондон през 2012 г. и участниците в Олимпийските и Параолимпийските игри в Рио 2016.

6.2 Количествени методи на изследването

1. Въпросник за събития, предизвикващи промяна

Въпросник за събития, предизвикващи промяна (CEI; Samuel & Tenenbaum, 2011b) измерва опита със събития, предизвикващи промяна в четири области: а) демографска информация, (b) опит със събития, предизвикващи промяна, (c) възприемане и реакция на единично събитие, предизвикващо промяна, и (d) вземане на решения и наличие на ресурси за подкрепа. В това изследване е използвана адаптирана версия на въпросника на иврит.

В първата част на въпросника участниците са помолени да докладват за своя състезателен/треньорски и олимпийски опит, часовете си за подготовка за Олимпийските игри, опита си с церемонията по откриването и постигнатите от тях резултати в състезанията по време на игрите.

Втората част на въпросника включва 13 под скали от два елемента, оценени по 5-степенна Ликертова скала, отразяващи:

- 1) възприемането на събитието, предизвикващо промяна (т.е. възприеманата значимост на събитието, възприеманата емоционална тежест на събитието, възприеманият контрол върху събитието, възприемането на събитието от значимите други, емоционалната реакция на събитието, когнитивната реакция на събитието);
- 2) фактори за справяне, свързани с процеса на промяна (т.е. мотивация за спорта при появата на събитието, мотивация за промяна, удовлетвореност от справянето със събитието, ефективност на справянето със събитието, минал опит);

- 3) резултата от процеса на промяна (т.е. мотивация за спорта след като събитието се е случило, възприеман резултат от събитието, предизвикващо промяна). Възприеманата значимост беше оценена от елементите: *"Колко важно беше участието в Олимпийските игри във вашата кариера, по времето, когато се случи?"* (1 - изобщо не, 3 - умерено, 5 - много). По същия начин възприеманият резултат беше оценен по точките *"Как оценявате резултатите от участието си в Олимпийските игри в кариерата ви?"* (1 - много негативен, 3 - неутрален, 5 - много положителен) и *"Как възприемате сега опита от участието в Олимпийските игри във връзка с кариерата си?"* (1 - много отрицателен, 3 - неутрален, 5 - много положителен).

В третата част на въпросника участниците бяха помолени да посочат първоначалното си стратегическо решение в отговор на постигането на олимпийския критерий (с три варианта на отговор отговора: (а) игнорирах го, (б) справих се самостоятелно и (в) получих подкрепа от други хора; като са предложени различни възможности за избор: семейство, треньор, спортен психолог. След това те докладваха за наличието на професионални ресурси за подкрепа (напр. треньори, медицински персонал, спортен съюз, психолог, персонал на израелския елитен спортен отдел, специалист по връзки с обществеността) във фазата на подготовка, фазата на състезанието и фазата след Олимпийските игри. Участниците също така докладваха за решението си за промяна (избират между 5 варианта на отговор: (а) игнорирах го, (б) разгледах ситуацията и реших да се справя сам, (в) разгледах ситуацията и реших да не се справям, (г) вслушах се в съветите на другите и (д) не съм сигурен/а). И накрая, участниците съобщават степента, в която са обмисляли използването на услуги на спортен психолог по време на опита си с ОИ, както и да оценят полезността на тази подкрепа за справяне със ситуацията.

Предишни изследвания върху хетерогенна извадка от спортисти показват адекватни психометрични свойства както за английския вариант на въпросника, така и варианта на иврит, включително валидност, надеждност (всички α на Кронбах са между .68 and .89),

и вътрешна факторна структура (Samuel & Tenenbaum, 2011b). В това изследване, α коефициентите са .52 и .95. Поради лоша вътрешна консистентност, под скалата "мотивация за промяна" е премахната от анализите.

2. Скала за Атлетическа/треньорска идентичност

Използвана е скалата за измерване на Атлетическа/треньорска идентичност (Athletic Identity Measurement Scale, AIMS; Brewer & Cornelius, 2001). Във версията на иврит на въпросника 7-айтемната скала AIMS е използвана да оцени идентификацията на участниците с ролята на атлет (Samuel & Tenenbaum, 2011b). Въпросникът измерва три аспекта на атлетичната идентичност едновременно: социална идентичност, ексклузивност и негативна афективност. Brewer and Cornelius (2001) докладват тест-ре-тест надеждност ($r = .89$), вътрешна консистентност ($\alpha = .81 - .93$), и норми за спортисти и не- спортисти. За измерване на трениорската идентичност (CI), формулировката на седемте айтема беше променена, за да отрази идентификацията с ролята на трениор (например, "Смятам себе си за трениор", "Имам много цели, свързани с трениорската професия"). В настоящото изследване коефициентите на вътрешна консистентност са: .51 (негативна афективност), .61 (социална идентичност), .82 (ексклузивност), и .77 (общо Атлетична/Трениорска идентичност).

6.3 Математико-статистически методи на изследването

1. Корелационен анализ – коефициент на Пийрсън

Коефициентът на корелация на Pearson се използва за изследване на връзката (или корелацията) между две количествени случайни променливи. Това е мярка, която дава информация за интензивността и посоката на връзката. В това проучване бяха изчислени множество коефициенти на корелация на Pearson между трите компонента (и общия резултат) на атлетичната и трениорската идентичност и възприеманата значимост, емоционалната реакция и когнитивната реакция.

2. Дисперсионен анализ

Дисперсионният анализ (ANOVA) е метод, използван в статистиката за тестване на хипотези за равенство между повече от

две средни стойности. Чрез това тестване на хипотези може да се оцени дали влиянието на даден причинен фактор или група от причинни фактори е статистически значимо или не. В проучването бяха приложени множество ANOVA и MANOVA, за да се провери за зависимости между основните променливи.

3. Ламбда разпределение на Уилкс, λ на Уилкс

В статистиката ламбда разпределението на Уилкс (наречено на Самуел С. Уилкс) е вероятностно разпределение, използвано при многовариантно тестване на хипотези, особено по отношение на теста за съотношение на вероятността и многовариантния анализ на дисперсията (MANOVA).

Това проучване го използвахме, за да сравним мотивацията на спортисти и треньори преди Олимпийските игри и общата атлетическа/треньорска идентичност, за да сравним мотивацията за участие преди Олимпийските игри, тренировъчните часове на седмица по време на подготвителния период и олимпийската атлетическа идентичност и параолимпийските спортисти и др.

4. Ковариентен анализ (RM ANCOVA),

ANCOVA е просто разширение на ANOVA, където ANCOVA е просто ANOVA, която има добавена ковариата. ANCOVA обикновено се използва за анализ на квази-експериментални проучвания, когато групите за лечение не са разпределени на случаен принцип и изследователят желае статистически да „приравни“ групите по една или повече променливи, които могат да се различават в различните групи.

В това проучване мотивацията на атлетите за спорт преди и след OG опит беше изследвана с анализ на многократни измервания на ковариацията (RM ANCOVA), който използва действителните резултати от състезанието и удовлетворението на атлетите от резултатите като ковариати.

5. Регресионен анализ

Регресионният анализ изучава и оценява възможните функционални връзки между две или повече случайни променливи. В това проучване бяха извършени два регресионни анализа, които изследваха причинно-следствената връзка между решенията на спортистите и треньорите да се променят и ефективността на тяхната емоционална и/или професионална подкрепа и тяхната мотивация за промяна.

6. Факторен анализ

Вътрешната факторна структура на въпросника за събития, предизвикващи промяна, беше тествана и валидирана (CEI; Samuel & Tenenbaum, 2011b).

7. Проверка на хипотези. t тест на ученика

T-тестът е вид статистически анализ, използван за сравняване на средните стойности на две групи и определяне дали има вероятност разликите между тях да се дължат на случайна случайност. Това е всеки тест за статистическа хипотеза, при който статистиката на теста следва t-разпределение на Стюдънт при нулевата хипотеза. В това проучване t-тест за независими проби беше използван за изследване на мотивацията за участие в олимпийски игри на спортисти и параолимпийски спортисти

8. Анализ на кръстосани таблици

Таблица за непредвидени обстоятелства (известна също като кръстосана таблица или кръстосана таблица) е вид таблица в матричен формат, която показва (многовариантното) честотно разпределение на променливите. Те предоставят основна картина на взаимовръзката между две променливи и могат да помогнат за намирането на взаимодействия между тях. В това проучване кръстосаните таблици бяха използвани за изследване на връзката между стратегическите решения на спортистите и треньорите и

тяхното последващо решение за промяна.

Следващият абзац представя **извадката на изследването** и описание на изследваните лица в двата етапа на провеждане.

Първа вълна Лондон 2012

Участниците бяха 61 израелски спортисти ($N = 40$, M възраст = 31.81 години, $SD = 8.66$) и треньори ($N = 21$, M възраст = 49.93 години, $SD=9.71$), които участваха в Олимпийските и Параолимпийските игри в Лондон 2012. Участниците бяха част от израелския олимпийски отбор, състоящ се от 37 спортисти и 21 треньори, а параолимпийският отбор се състоеше от 25 спортисти и 16 треньори (общо $N = 99$).

Средните години професионален опит са 16.57 ($SD=7.35$) за спортистите и 25.10 ($SD=11.22$) за треньорите. Олимпийските спортисти ($N = 23$, M възраст = 27.46 години, $SD = 5.31$) се състезават в индивидуални спортове ($N = 15$) като гимнастика, джудо и плуване и отборни спортове ($N=7$) като ветроходство и художествена гимнастика. Параолимпийските спортисти ($N = 17$, M възраст = 37,71 години, $SD = 8,92$) се състезават в индивидуални спортове ($N = 12$) като ръчно колхозене и тенис на инвалидни колички и отборни спортове ($N = 5$) като гребане и ветроходство. Средно спортистите са тренирали 8.48 години ($SD = 6.51$) с треньорите си преди ОИ. За 18 спортисти (45%) и 10 треньори (47.6%) това е първото участие на ОИ. И накрая, 29 спортисти все още бяха активни, а 11 се оттеглиха след игрите в Лондон.

Втора вълна Рио 2016

61 израелски участници в Рио 2016 взеха участие в изследването. От 23-те олимпийски спортисти, участвали в проучването (M възраст = 26,87 години, $SD = 1,25$), 12 са мъже (52,2%) и 11 са жени (47,8%). Най-младият участник сред олимпийските спортисти е на 25 години, а най-възрастният участник е на 29 години.

17-те параолимпийски спортисти, участващи в изследването (M възраст = 37,59 години, $SD = 1,28$), включват 11 мъже (64,7%) и 6 жени (35,3%). Най-младият участник в параолимпийските игри е на

35 години, а най-възрастният е на 40 години.

Четиринадесет олимпийски треньори участваха в изследването ($M =$ възраст е 49.43 години, $SD = 2.21$), всички от които са мъже (100%). Най-младият олимпийски треньор е на 45 години, а най-възрастният олимпийски треньор е на 55 години.

Седем параолимпийски треньори са участвали в изследването (M възраст = 49,86 години, $SD=1,34$), 5 от тях са мъже (71,4%) и 2 са жени (28,6%). Най-младият участник в параолимпийските игри е на 48 години, а най-възрастният е на 52 години.

Процедура

Потенциалните участници бяха мотивирани за участие със съдействието на Израелския олимпийски комитет, който изпрати писмо до всички членове на отбора на Олимпийските и параолимпийските игри в Лондон през 2012 г. и Рио де Жанейро през 2016 г., насърчавайки участието им в изследването. Информацията е събрана при среща лице в лице или при телефонни срещи (поради взискателния график на участниците, по време на тренировки и пътуване). Бяха обяснени целите на изследването, като беше подчертан доброволният характер на участието; и едва тогава участниците бяха помолени да предоставят своето информирано съгласие за участие. Попълването на въпросниците отне около 25-30 минути. И в двете вълни участниците бяха уверени в тяхната анонимност и конфиденциалност при провеждане на изследването.

Подготовка и анализ на данните

За първата вълна на изследването подготовката и анализът на данните бяха разделени на три етапа.

Първо, бяха извършени предварителни анализи, включително проверка на данните, проверка на хипотезите, оценки на вътрешната консистентност, факторен анализ за потвърждаване на факторната структура на Въпросника за събития, предизвикващи

промяна (SEI), дескриптивна статистика и корелационни анализи. Липсващите данни бяха проверени за уникални патерни и бяха изключени от съответните анализи.

Второ, за да се тества Хипотеза 1, бяха изчислени множество корелационни коефициенти на Pearson между трите компонента (иобщия резултат) на атлетичната и треньорската идентичност и възприеманата значимост, емоционална реакция и когнитивна реакция. Освен това, беше проверено дали има разлика между активните спортисти и оттеглили се спортисти. Тестова хипотеза 2, връзката между стратегическите решения на спортисти и треньори и последващото им решение за промяна беше проверена с помощта на кръстосани таблици. За да се определи предиктивната сила на решението на участниците за промяна (т.е. хипотеза 3), бяха направени два регресионни анализа, при които беше проверена причинно следствената връзка между решенията на спортистите и треньорите за промяна и ефективността на тяхната емоционална и/или професионална подкрепа и мотивацията им за промяна. За да се тества хипотеза 4, след коренуване на променливата (square-root transformation) (т.е. за да отчете отклонението от нормалното разпределение), мотивацията на участниците за техния спорт след преживяване на събитието, предизвикващо промяна беше направен регресионен анализ по отношение на мотивацията им при появата на събитието и удовлетвореността им от начина, по който са се справили със събитието. За да се тества Хипотеза 3, след коренуване на променливите (т.е. за да отчете отклонението от нормалното разпределение), беше направен регресионен анализ между оценките на участниците за резултата от ОИ и възприемания от тях контрол върху събитието, ефективността на усилията им за справяне, решението им за промяна и удовлетвореността им от постигнатите резултати.

Накрая авторът сравнява възприятията на спортистите и техните треньори по отношение на качеството на подготвителния период, работата в екип, сътрудничеството треньор-спортист и удовлетвореността от постигнатите резултати.

При втората вълна на изследването бяха извършени

предварителни анализи, включващи преглед на данните, тестване на статистически хипотези, оценка на вътрешната консистентност, дескриптивна статистика и корелационни анализи. Липсващите данни бяха проверени, за да се открият уникални патерни и след това, бяха изключени от анализа. За да се провери дали съществува разлика в мотивацията между олимпийските и параолимпийските участници (Хипотеза 1), беше проведен *t тест* за независими извадки. Зависимата променлива е мотивацията, а независимата променлива са олимпийските участници срещу параолимпийските участници. За да определи предиктивната сила на олимпийското участие по отношение на опита с ОИ, ефективността на справяне, удовлетвореността от резултатите и мотивацията (Хипотеза 2), беше извършен множествен регресионен анализ.

Глава трета „Резултати от изследването и дискусия“ са представени и дискутирани резултатите от изследването, както и практическото приложение, ограниченията на изследването, изводите, препоръките и научните приноси.

7. Резултати от изследването

Първа вълна Лондон 2012

Лични характеристики

Резултатите показват като цяло висока мотивация в техния спорт, с обща средмотивацията на спортистите и треньорите преди опита с Олимпийските игри и общата атлетическа/треньорска идентичност, анализът илюстрира значителен групов ефект, Wilks' $\lambda = .87$, $F(2, 50) = 3.72$, $p = .03$. От друга страна, последващия анализ показва, че няма значими зависимости - участващите спортисти и треньори не се различават по своята атлетична/треньорска идентичност и нивона мотивация.

Допълнителен MANOVA, който сравнява мотивацията за участие преди Олимпийските игри, тренировъчни часова на седмица по време на подготвителния период и атлетична идентичност на Олимпийски и Параолимпийски атлети, показва значителен групов ефект Wilks' $\lambda = .75$, $F(3, 30) = 3.30$, $p < .05$,

$\eta^2=.25$. След това направихме еднофакторен дисперсионен анализ за всяка променлива, включващ дескриптивна статистика. Анализът показва, че Олимпийските атлети имат по-висока мотивация преди Олимпийските игри ($p = .05$, Cohen's $d = .67$), тренират значително повече часове по време на периода на подготовка ($p = .03$, Cohen's $d = .74$), и докладват по-висока Атлетична идентичност (тенденция към значимост, $p = .07$, Cohen's $d = .62$).

Олимпийски опит

Участниците оценяват своя олимпийски опит като изключително значимо събитие, предизвикващо промяна в кариерата; събитие, което се характеризира със позитивни емоционални реакции, ниска когнитивна загриженост и високо ниво на възприеман контрол. Значимите други също го възприемат като общо положително преживяване.

Участниците споделят, че откриващата церемония на Олимпийските игри също е свързана с много позитивни преживявания. Корелациите между възприеманата значимост и атлетичната идентичност (AI/CI) на спортистите са както следва: социалната идентичност (SI) корелира позитивно, но слабо, с възприеманата значимост на всички участници ($n = 58$, $r = .38$, $p < .01$) както и поотделно за състезателите ($n = 38$, $r = .36$, $p < .05$) и за треньорите ($n = 20$, $r = .45$, $p < .05$).

Освен това проверихме дали има разлика между новобранците (първо участие на ОИ) и ветерани (поредно участие в ОИ) по отношение на възприеманата значимост на опита с ОИ, възприемания контрол и емоционалната реакция. MANOVA разкрива незначителен групов ефект Wilks' $\lambda = .99$, $F(3, 54) = .22$, $p = .89$, илюстрирайки, че новобранците и ветераните в ОИ имат сходни възприятия и преживявания.

Сравяне с Олимпийския опит

Участниците съобщават за висока мотивация за промяна след ОИ, смятат, че са се справили ефективно и са доволни от

положените усилия за справяне. Мнозина съобщават, че миналите състезания са улеснили стратегиите им за справяне със събитието, предизвикващо промяна. Анализът на кростаблиците показва, че повечето участници (46,4%) са решили да се справят самостоятелно с промяната като част от първоначалната си реакция при постигане на олимпийския критерий или да игнорират промяната (32,1%). От участниците, които са се консултирали с други хора (21,4%), повечето са се обърнали към психолог (53,8%), треньор (46,2%) или партньор (38,4%).

Резултатите показват, че значителен процент (80,4%) впоследствие са решили да направят промени, за да се справят ефективно. Стратегическото решение и решението за промяна обаче не са свързани, $\chi^2(8, N = 56) = 4.60, p = .80$. В допълнение, получените корелации между възприеманата значимост и атлетичната/треньорската идентичност на участниците са: слаба положителна корелация на социалната идентичност (SI) с възприемана значимост за всички участници: слаба положителна корелация на компонента на социалната идентичност (SI) и възприеманата значимост за всички участници ($N = 58, r = .38, p < .01$) както и поотделно за състезателите ($N = 38, r = .36, p < .05$) и треньорите ($N = 20, r = .45, p < .05$).

Що се отнася до сравнението между новобранци и ветерани в участие в ОИ по отношение на възприеманата значимост на следните зависими променливи: възприемана значимост, възприемана емоционална тежест и наличие на професионална подкрепа преди ОИ, анализът разкри значителен групов ефект, Wilks' $\lambda = .70, F(6, 106) = 3.39, p < .01, \eta^2 = .30$.

ANOVA разкри незначителен ефект за възприеманата значимост на събитието, предизвикващо промяната ($p = .36$). Налице е също така значителен ефект ($p = .02$) от възприеманата тежест на промяната, което показва, че участниците, които са се обърнали към други хора за консултация, възприемат това събитие на промяна като по-негативно, отколкото тези, които не са го направили (Cohen's $d = .96$). Освен това, тези, които са пренебрегнали събитието, предизвикващо промяна, са използвали

значително ($p = .04$) повече налична подкрепа и ресурси, отколкото тези, които са се консултирали с други (Cohen's $d = .72$).

Резултат от процеса на промяна

Участниците оценяват положително опита с ОИ по отношение на кариерата си, в същото време отчитат умерена мотивация след Олимпийските игри. Използвана е множествена линейна регресия, за да се предскаже възприеманият резултат на спортистите, като се използват следните променливи на предиктора: възприеман контрол върху събитието, решение за промяна, ефективност на справянето, удовлетвореност на спортиста от резултатите от състезанията на ОИ, удовлетвореност на треньора от резултатите от състезанията на ОИ и действителен резултат от състезанието. Действителните резултати от състезанието и решението за промяна бяха премахнати от анализа. Това се наложи защото бяха открити силни положителни корелации с променливите удовлетвореност на спортиста от резултатите от състезанията на ОИ и удовлетвореността на треньора от резултатите от състезанията на ОИ ($N = 20$, $r = .90$, $p < .01$), което би могло да доведе до мултиколинеарност на тези два предиктора. В резултат на това последният също беше отстранен от регресията и използвахме следните предиктори, използвани като клъстер: възприеман контрол, ефективност на справянето и удовлетвореност на спортистите от резултатите от състезанията на ОИ. Резултатите от анализа, илюстрирани в таблица 1, показват значителна прогнозна сила, обясняваща значителна част от дисперсията на възприемания резултат от опита от ОИ. Най-значимият предиктор за удовлетвореността на спортистите беше постигнатият от тях резултат от състезанието.

Мотивацията на спортистите за спорт преди и след опита с ОИ е изследвана с повторен анализ на ковариацията (RM ANCOVA), който използва действителните резултати от състезанията и удовлетвореността на спортистите от резултатите като ковариати. Както активните ($N = 29$), така и пенсионираните ($N = 11$)

спортисти съобщават за значително намаляване на мотивация след ОИ, Wilks' $\lambda = .89$, $F(1, 36) = 4.44$, $p < .05$. Освен това се установи значителен ефект между времето (т.е. преди квалификацията на ОИ, след ОИ) и статус на активност (т.е. активни спортисти, пенсионирани спортисти) ефект на взаимодействие, Wilks' $\lambda = .77$, $F(1, 36) = 11.15$, $p < .01$. Активните спортисти съобщават за значително по-малко намаляване на мотивацията за участие в сравнение с пенсионирани спортисти, което води до много силен ефект (M преди = 4.88, $SD = .29$, M след = 4.12, $SD = 1.15$ срещу M преди = 4.64, $SD = .71$, M след = 2.50, $SD = 1.43$; Cohen's $d = 3.06$). Не са открити значими взаимодействия между времето и действителните резултати ($p = .62$), както и между времето и удовлетвореността от резултатите ($p = .50$).

Използвана е множествена линейна регресия за прогнозиране на нивото на мотивация на спортистите след ОИ със следните предиктори, използвани като клъстер: мотивация преди ОИ, удовлетвореност от резултатите и наличие на подкрепа след ОИ. Всички предиктори доведоха до положителни корелации с мотивацията на спортистите след ОИ, с удовлетвореността от постигнатите резултати като основен значим предиктор на мотивацията (Table 1).

Табл. 1 Коефициенти от множествена линейна регресия

Зависима променлива	предиктор	Коефициент на Pearson със зависимата променлива	B	β	t	p	F(df)	p	I
Резултат от процеса на промяна	constant		.99		1.37				
	Възприеман контрол	.45(.00)	.29	.25	1.57				
	Ефективност на справянето	.56(.00)	.28	.24	1.27				
	Удовлетвореност от постигнатите резултати	.50(.00)	.24	.33	2.14				
	Overall model								
Мотивация след ОИ	constant		-1.58		-.71	.48	8.30(3.36)	.000	
	Мотивация преди ОИ	.42(.00)	.51	.12	.91	.37			
	Удовлетвореност от справянето	.53(.00)	.66	.42	2.33	.03			
	Подкрепа след ОИ	.35(.01)	.02	.03	.17	.87			
	Overall model						5.07(3.35)	.005	

Предоставяна подкрепа през Олимпийския опит

Участниците отбелязаха високата наличност на професионални ресурси преди и по време на ОИ, които същевременно намаляват след ОИ. Също така, те посочиха, че през целия си опит в ОИ не са обмисляли да използват много услуги за спортна психология. Повечето респонденти съобщават, че не обмислят използването на спортната психология като професионален ресурс, въпреки че я смятат за потенциално полезна.

Въпреки това, има увеличение на обмислянето на ползване на услугите за спортен психолог при ветераните олимпийци в сравнение с новобранците олимпийци (Cohen's $d = .70$), $t(57) = 2.70, p = .009$.

Втора вълна РИО 2016

Отговорите на участниците, оценяващи: участието в състезанията, опита в Олимпийски игри, ефективността на справяне, удовлетвореността от резултатите и мотивацията, показаха, че участниците са посочили над средното съгласие, но че за първите две променливи има по-голяма степен на съгласие и могат да се считат за по-важни за изследваните лица.

Проверката на въздействието на променливите на изследването върху олимпийското участие, използвайки множествен регресионен анализ, показва, че мотивацията има най-голямо въздействие върху тази променлива. Влиянието на участието в състезанията върху променливата „опит в Олимпийски игри“ беше по-ниско от това на мотивацията. Независимо от това, и двете променливи имат силна предиктивна мощ върху опита от олимпийското участие.

Анализът на резултатите от t теста, проведен, за да се проучат разликите в мотивацията на участниците, показва още, че олимпийските участници показват по-висока мотивация от параолимпийските участници. Тези различия в мотивацията могат да произхождат от различията в начина на живот и различните причини, мотивиращи участието на олимпийските и параолимпийските спортисти в Олимпийските игри. Олимпийските спортисти обикновено са ангажирани на пълно работно време със своя спорт, като са започнали да тренират в ранна възраст. Освен това олимпийските спортисти са по-млади, като възрастта на атлетите, участващи в Олимпийските игри, варира от 25 до 29 години. За сравнение, участниците в параолимпийските атлети са на възраст от 35 до 40 години. По-голямата възраст на параолимпийските спортисти може да се обясни с това, че те започват пътя си към Параолимпийските игри на по-късен етап, след неочакваното им увреждане или от участието им в другипрофесионални ангажименти, които могат да повлияят на ангажимента им на пълно работно време.

Двете допълнителни променливи, разгледани в множествената регресия, ефективността на справяне и удовлетвореността от резултатите, при прогнозиране на опита от олимпийското участие, не показаха значим ефект. Когато се претеглят факторите, върху които тренъорите и спортистите съсредоточават усилията си, за да постигнат най-положителния опит с участие в Олимпиадата, ефективността на справянето и удовлетвореността от резултатите, може да придобие по-малко значение.

Таблица 2: Описателна статистика на променливите на изследването

Променлива	Average (\pm SD)	Minimum	Maximum
Участие в състезание	4.134 (\pm 0.580)	2.00	5.00
Опит с олимпийско участие	4.003 (\pm 0.582)	2.17	5.00
Ефективност на справянето	3.733 (\pm 0.578)	2.29	5.00
Удовлетвореност от резултатите	3.761 (\pm 0.626)	2.00	5.00
Мотивация	3.861 (\pm 0.578)	2.25	5.00

Както е показано в таблица 2, средната стойност на променливата „Участие в състезанията“ ($M = 4.13$, $SD = 0.580$) показва, че участниците са съгласни в голяма степен с твърденията Следващата променлива: „Опит с Олимпийско участие“ ($M=4.003$, $SD= 0.582$) показва също високо съгласие с твърденията. Средната стойност на променливата „Ефективност на справянето“: ($M=3.733$, $SD= 0.578$) показва, че изследваните лица са по-скоро съгласни с твърденията. За променливата „Удовлетвореност от резултатите“ ($M=3.761$, $SD= 0.626$) също са по-скоро съгласни, това се отнася и за последната променлива „Мотивация“ ($M=3.861$, $SD = 0.578$).

Мотивация за участие

За да се провери дали съществува разлика в мотивацията между олимпийските и параолимпийските участници, беше направен *t* тест за независими извадки. Зависимата променлива е мотивацията, а независимата променлива са олимпийските участници срещу параолимпийските участници.

Таблица 3: *t* test за две независими извадки Олимпийски и параолимпийски атлети

	Олимпийски N = 37	Параолимпийски N = 24	t (55.563)
Средно	4.182	3.365	7.774 **
SD	0.447	0.368	

** p <.01

Както е показано в таблица 3, има значителна разлика в мотивацията на олимпийските участници и параолимпийските участници [$t(55.563) = 7.774$, $p <.01$]. Това означава, че средната мотивация на олимпийските участници ($M = 4.182$, $SD = 0.447$) е значително по-висока от средната мотивация за параолимпийските участници ($M = 3.365$, $SD = 0.368$). Хипотезата се потвърждава.

Влияние на променливите върху опита с Олимпийско участие

За да може да се предскаже олимпийското участие въз основа на променливите: участие в състезанията, ефективността на справяне, удовлетвореността от резултатите и мотивацията, беше извършен множествен регресионен анализ. Регресионният анализ показва, че опитът от олимпийското участие може да бъде обяснен въз основа на тези променливи ($F(4,56) = 78.265$, $p <.01$).

Променливите на предиктора обясняват 84,8% от възприемането на олимпийското участие.

Таблица 4: Множествена регресия за прогнозиране на променливата „Опит с олимпийско участие“

Предиктор	B	β	t	Cumulative R ²
участие в състезанията	0.363	0.362	5.112 **	0.585
ефективност на справяне	0.129	0.128	1.215	0.730
удовлетвореност от резултатите	0.044	0.048	0.504	0.753
Мотивация	0.516	0.513	5.916 **	0.848

** p <.01

Резултатите, представени в таблица 4 показват, че променливите, участие в състезанията и мотивацията значително обясняват променливата „Олимпийското участие“. Мотивацията има по-голямо влияние върху олимпийското участие ($\beta = 0.513$) в сравнение с участие в състезанията ($\beta = 0.362$). Променливите, ефективност на справяне и удовлетвореност от резултатите се оказаха незначителни и без действителен принос.

8. Дискусия

Олимпийските игри най-често се считат от спортистите за върха на тяхната атлетическа кариера (Debois et al., 2012; Wylleman et al., 2012 г.); въпреки това, много малко хора имат възможност дори да се класират и да се състезават на Олимпийските игри, а много малък процент от тези спортисти постигат най-високото постижение да стъпят на подиума на медалите. За повечето олимпийци целите им са по-реалистични и включват квалификация и добро класиране в състезанието, което те биха считали за успех в Олимпийските игри. Има няколко фактора, които олимпийците и другите елитни спортисти вземат предвид, когато определят какво смятат за олимпийски успех. Спортните психолози са анализирали тези фактори през годините (Gould et al., 1999), но и други фактори като подготовката преди Олимпийските игри

(Blumenstein & Lidor, 2008; Gould & Maynard, 2009), както и ресурси за подкрепа след Игрите (McArdle et al., 2014), за да се даде пълна представа за това, което тези спортисти преживяват през цялата си олимпийска кариера. Олимпийските игри могат да се разглеждат като преходно събитие във всеки етап от спортната кариера. Например, от млад спортист в началото на кариерата, който се подготвя за бъдещи олимпийски игри, но внезапно е добавен към делегацията точно преди Олимпийските игри, не се очаква да успее да спечели медал. Въпреки това, този спортист ще разглежда самия състезателен опит като успех и положителен резултат, за да напредне в кариерата си. На другия край на спектъра са тези спортисти, които са преминали своите атлетически върхове и резултатите от Олимпийските игри се превръщат в определящ фактор за решението им да продължат да тренират за следващи състезания или да се оттеглят от спорта. Въпреки че действителната конкуренция е еднаква и за двете ситуации, възприемането на събитието се различава значително; ето защо е от решаващо значение да се вземе предвид уникалният контекст и ситуация на всеки отделен спортист в рамките на кариерата му, когато се разбира тяхното възприятие за Олимпийските игри (Samuel & Tenenbaum, 2011b).

Резултатите показват, че във всички четири подгрупи, участващи в изследването (олимпийски и параолимпийски спортисти и треньори), има високо ниво на мотивация за техния спорт, въпреки че демонстрират средни до умерени нива на атлетическа/треньорска идентичност. Установено е също, че спортистите и треньорите споделят това високо ниво на мотивация и лична инвестиция в спортната си кариера.

Разликите между олимпийските и параолимпийските спортисти, могат да се обяснят с това, че параолимпийските спортисти често не тренират на пълен работен ден и обикновено имат други професионални ангажименти, докато олимпийските спортисти са напълно ангажирани със спортната си подготовка. Разликата може да се отдаде и на пътя, водещ параолимпийците към игрите, тъй като много от тях получават неочаквани

увреждания, понякога в напреднала възраст, което може да промени възприятието им към техния спорт. Често тези конкретни спортисти тренират и се състезават като начин да променят отношението си към травмата си в положителен резултат и да увеличат възприемания контрол върху успеха си. От друга страна, олимпийците обикновено тренират много интензивно, за да постигнат целите си още от ранна възраст.

Резултатите от изследването показват, че има разлика между възприемания контрол преди и след Олимпийските игри, където както спортистите, така и треньорите се намират в стресова ситуация, докато се подготвят за състезанието (Blumenstein & Lidor, 2008; Guld & al., 2002). След като Олимпийските игри приключат, треньорите и спортистите чувстват, че контролират живота си в по-висока степен, тъй като има повече сигурност, по-малко стрес и време за размисъл върху изминалото събития, предизвикващо промяна. Периодът след Олимпийските игри им позволява да декомпресират и да получат подкрепата, от която се нуждаят, за да се справят с опита си от Олимпийските игри. Освен постигнатите резултати, има и други фактори, които допринасят за възприятията на спортистите и треньорите за цялостния им опит от Олимпийските игри, например церемониалните събития и социалните аспекти. Един аспект, за който е установено, че не влияе значително върху опита с ОИ, е участието в предишни Олимпийски игри. Всъщност участниците успяха да филтрират предишния опит, включително в сравнение с предишни игри, и да се съсредоточат единствено върху настоящите олимпийски игри, независимо дали в Лондон или Рио. Установено е, че всяка Олимпиада се възприема като положителен тип събитие за промяна, което означава, че всяко преживяване е отделно, положително преживяно събитие, независимо от резултата или предишни събития.

Освен това, подобно на предишни изследвания, нашите резултати, потвърдиха, че спортистите и треньорите, които силно сесамоопределят с атлетичната си роля, също идентифицират събитията на промяната като по-значими в кариерата си (Samuel & Tenenbaum, 2011b). Това изследване също така установи корелации

между социалната идентичност и възприеманото от участниците значение на опита на олимпийските игри във връзка с кариерата им. Двама модела, Схема на промяната за спортна психология (SCSPP, Samuel & Tenenbaum, 2011a) и модел за преход в спортната кариера (Stambulova, 2003), се фокусират върху предизвикателствата и ресурсите и стратегиите за справяне, които са свързани с променящите се събития. Има много фактори, които участват при определянето на ефективността на психологическия успех на стратегиите и ресурсите за справяне по време на прехода или събитието, предизвикващо промяна. Примерите за ресурси за справяне включват емоционална подкрепа и предишен опит с справяне, докато предизвикателствата включват ниска Аз-ефективност и възприемана изолация. Има две решения, които спортистите вземат, за да улеснят ефективното справяне с ефекта на промяната: консултиране с доверени лица и вземане на съгласувано решение за приспособяване към събитието на промяната, за да се справят успешно с предизвикателствата. Различни фактори модерират изпълнението на тези решения, включително възприемането на събитието, предизвикващо промяна, личностните характеристики, прилагането на терапевтични процеси и съществуващата психологическа подкрепа. При анализа на описателните данни в това изследване е ясно, че има огромна индикация за положителните възприятия и удовлетвореността на участниците от процеса на справяне и техните резултати. Всъщност се появиха два основни типа процеси на справяне: независимо справяне със събитие, предизвикващо промяна или пълно игнориране на процеса на справяне. Спортистите и треньорите, които имат силно чувство за самоконтрол, са по-склонни да възприемат себе си като сравнително способни да се справят с промяната и следователно е по-малко вероятно да се консултират с другите като стратегия за справяне. От друга страна, тези, които са се консултирали с други хора, са установили, че възприемат събитието на промяната по-негативно, тъй като по-вероятно са се възприемали като по-малко способни да се справят самостоятелно. Освен това, тези, които са взели решение да игнорират напълно

промяната, са по-склонни да съобщят, че имат повече професионални ресурси, за да ги подкрепят преди Олимпийските игри, отколкото тези, които са се справили самостоятелно или са се консултирали с други. Вероятно тези, които са пренебрегнали събитието за промяна, всъщност са били по-добре подготвени със стратегии за справяне първоначално, въпреки че все още са били уверени, че са налице адекватни ресурси, от които да се възползват, ако е необходимо. Въпреки че първоначално по-малък брой участници съобщават, че са взели решение да се справят и да се приспособят, по-голямата част от участниците съобщиха, че са направили необходимите корекции за справяне в някакъв по-късен момент от процеса, което подкрепя теоретичната рамка на SCSPP. Също така е важно да се има предвид, че много от треньорите, които са участвали, са били бивши спортисти и имат достъп до предишните си стратегии за справяне за себе си и своите спортисти (Olusoga, Maynard, Nays, & Butt, 2012).

Моделът за преход в спортната кариера определя успешния преход като ефективно справяне с прехода. Според Схемата за промяна в практиката на спортната психология (SCSPP), спортистите обикновено вземат решение за промяна, за да почувстват мотивация и самоефективност, необходими за успешно справяне с прехода. С това решение спортистът е в състояние да се чувства в контрол и отговорен за процеса на справяне и преход. В резултат на това възприятие резултатът обикновено се възприема по-положително.

В това изследване са направени два регресионни анализа, за да се предскаже резултатът от процеса на промяна. Мотивацията на спортиста преди олимпийските игри, удовлетвореността от постигнатите резултати и наличието на професионална подкрепа след Олимпийските игри могат да бъдат използвани за прогнозиране на мотивацията на спортиста към спорт след ОИ. Това показва съществена значимост на тези фактори за осигуряване на положителен резултат при справянето със събитието, предизвикващо промяна. Въпреки това, най-значимият предиктор не беше предварителната мотивация към спорта, както

беше установено от Samuel & Tenenbaum (2013), а удовлетвореността на спортистите от постигнатия резултат. Това може да се дължи на уникалните характеристики на Олимпийските игри като връх в кариерата на спортистите, за разлика от други състезания. В допълнение, олимпийците са склонни да си вземат почивка след Олимпийските игри (Debois et al., 2012; Wylleman et al., 2012), което може да доведе до намаляване на мотивацията, особено за тези, които се пенсионира веднага след това (Противно на Wylleman et al., 2012). Тъй като много състезателите на Израел се оттеглиха след игрите в Лондон, това можеше да повлияе на мотивацията им, но не и на удовлетвореността им от справянето. Друга последица от факта, че Олимпийските игри се считат за върха на кариерата на спортиста, е, че след кулминацията там целта е постигната и няма по-висока последваща цел, което води до празнота в живота на човек (Gordin & Henschen, 2012; McArdle et al., 2014). Това може да се разглежда като вид "катастрофа", която човек преживява в живота, след като достигне своя връх. Пенсиониращите се спортисти трябва да могат да се справят с това, като намалят изключително високото си ниво на мотивация в своя спорт, за да преминат към по-бавен или напълно различен тип начин на живот. Следователно, преди Олимпийските игри, мотивацията трябва да бъде висока, но това не е непременно предиктор за нивото на мотивация след Олимпийските игри, тъй като това зависи от краткосрочните и дългосрочните планове на отделния спортист.

От друга страна, беше установено, че нивото на мотивация е свързано с удовлетвореността на спортиста от усилията за справяне. Ето защо, за да се улесни по-положителното преживяване след Олимпийските игри, се препоръчва на спортистите да бъде предоставена задоволителна подкрепа преди и след Олимпийските игри и да се увеличи възприеманият от тях контрол при вземането на решения по време на целия процес. Извършен е допълнителен регресионен анализ, за да се предскаже възприетият резултат от процеса на промяна. Установено е, че удовлетвореността на спортистите от професионалното им представяне е значителен

предиктор, въпреки че действителните резултати нямат корелация с възприемания резултат. Всъщност резултатите показват, че удовлетвореността на спортистите от тяхното възприятие за резултат е по-силен предиктор от постигнатия резултат. Следователно, когато треньор или други близки на спортисти реагират положително на представянето на своя спортист, това може да окаже силно влияние върху реакцията на спортиста към собственото му представяне и да доведе до по-голямо удовлетворение от възприемания резултат.

Посочено е, че предишни изследвания са фокусирани върху необходимостта да се осигури на олимпийските спортисти и треньори адекватна подкрепа преди, по време и след Олимпийските игри, тъй като това е основен процес на промяна (Debois et al., 2012; McArdle et al., 2014);. Въпреки че това изследване установи, че участниците съобщават за наличието на тези професионални ресурси за подкрепа преди и по време на Олимпийските игри, те също съобщават за липса на подкрепа след Олимпийските игри, особено за треньорите. Що се отнася до психологическата подкрепа на израелската делегация, те съобщиха за липса на психологическа подкрепа преди и по време на Олимпийските игри, тъй като техните психолози не са били на място на игрите. Въпреки че получават други форми на професионална подкрепа, този аспект е предимно неадекватен и дори не се счита от спортистите за наличен или необходим за тяхното справяне. От друга страна, психологическата подкрепа в областта на спорта показва, че както спортистите, така и треньорите могат да се възползват в голяма степен от тези услуги, когато са налични и насърчавани. Тези, които не са наясно с техните ползи и нямат предишен опит в използването на тези услуги, може да не ги търсят или да се страхуват да ги използват (Martin, Lavalley, Kellmann, & Page, 2004; McArdle et al., 2014), особено по-малко опитни спортисти, които могат да се възползват повече.

В параграфа посветен на **практическото приложение** на резултатите от изследването авторът подчертава, че олимпийските игри са значителен опит в кариерата на всеки спортист или треньор,

който успее да се класира и да покрие критериите за участие; Резултатите, представени в дисертацията, имат няколко практически последици за това как да се подкрепят тези хора, по време на това променящо живота събитие. Въпреки че професионалните спортни консултанти са основна част от всички професионални спортове, тези подкрепящи фигури не трябва да се отнасят към Олимпийските игри по същия начин, по който се отнасят към други състезания, а като значителна промяна в кариерата. В резултат на това, въпреки че спортистите и треньорите може да не търсят подкрепа в областта на спортната психология на нито един етап от опита с Олимпийските игри, те трябва да бъдат запознати с техния основен характер в процеса. Спортните психолози трябва да помогнат на спортистите и треньорите, особено на тези, които са по-малко опитни, да разберат от самото начало на процеса, че Олимпийските игри са отделно събитие, променящо живота (Wylleman et al., 2012), което се нуждае от стратегии за справяне, за да има успешен възприеман резултат. Тъй като спортистите и треньорите започват процеса, консултантите трябва да бъдат проактивни в разпознаването на възприятията на треньорите и спортистите, за да осигурят правилните стратегии и ресурси за справяне (Samuel, 2013). Това включва повишаване на възприемания контрол в процеса и поддържане на високи нива на мотивация и самоефективност. Освен това спортистите и треньорите трябва да бъдат насърчавани да правят промени в живота си, за да улеснят справянето и подкрепата по време на целия процес. Освен това, в периода след Олимпийските игри, спортистите и треньорите трябва да бъдат подкрепени в прехода от върхово, променящо живота събитие към живот след Олимпийските игри, като им се помогне да се чувстват удовлетворени от усилията си за справяне и възприемания от тях резултат. Също така е важно да се признае, че спортистите не винаги изпълняват очакванията и не винаги са доволни от резултатите от представянето си, както и да подкрепят спортистите през тези предизвикателства.

Освен това, след като са разгледани факторите, които са повлияли на олимпийските и параолимпийските участници по

различен начин, усилията могат да бъдат насочени към фактори, които биха могли да улеснят инвестициите, мотивацията и атлетичната идентичност на параолимпийските спортисти, за да ги приведат в съответствие с тези на олимпийските спортисти.

В следващия абзац е приложен анализ на **ограниченията на изследването** и как тези предизвикателства могат да бъдат преодолени в следващи разработки по темата.

9. Изводи

1. Потвърди се хипотезата за връзка между атлетичната/треньорската идентичност и възприетията и реакциите на спортистите/треньорите към олимпийското участие и справянето на спортистите и треньорите с това участие, като вземането на съзнателни решения за промяна на кариерата.
2. Участниците съобщават за висока мотивация за промяна след ОИ, смятат, че са се справили ефективно и са доволни от положените усилия за справяне.
3. Олимпийските участници показват по-висока мотивация от параолимпийските участници. Тези различия в мотивацията могат да произхождат от различията в начина на живот и различните причини, мотивиращи участието на олимпийските и параолимпийските спортисти в Олимпийските игри.
4. В резултат анализа на резултатите се установи, че спортистите и треньорите споделят високо ниво на мотивация и лична инвестиция в спортната си кариера.
5. След като Олимпийските игри приключат, треньорите и спортистите контролират живота си в по-висока степен, тъй като има повече сигурност, по-малко стрес и време за размисъл върху изминалото събития, предизвикващо промяна.
6. Нашето изследване установи корелации между социалната идентичност и възприеманото от участниците значение на

опита на олимпийските игри във връзка с кариерата им. Двата модела, Схема на промяната за спортна психология и модел за преход в спортната кариера, се фокусират върху предизвикателствата и ресурсите и стратегиите за справяне, които са свързани с променящите се събития.

7. Спортистите и треньорите се справят по два начина с промяната, вследствие от участието в ОИ: самостоятелно и чрез консултации с други хора като стратегии за справяне.

10. Препоръки

1. Мотивацията на спортиста преди олимпийските игри, удовлетвореността от постигнатите резултати и наличието на професионална подкрепа след Олимпийските игри могат да бъдат използвани за прогнозиране на мотивацията на спортиста към спорт след ОИ.
2. Изведените фактори ще помогнат за осигуряване на положителен резултат при справянето със събитието, предизвикващо промяна.
3. Запознаването с резултатите от дисертационния труд на олимпийски състезатели е предпоставка за справяне с нивото на мотивация след прекратяване на спортната кариера, за да преминат към по-бавен или напълно различен тип начин на живот.

11. Приноси

1. Изследването е отговор на съществуващата практическа нужда в областта на преходите в спортната кариера за критично отчитане на потенциалните събития, влияещи върху живота на спортистите. Анализите на резултатите от изследването допринасят и добавят към съществуващия набор от знания, като изследват много от факторите, влияещи върху олимпийското и параолимпийското участие.
2. Дисертацията представя обширен теоретичен анализ на съвременните педагогически подходи и тяхното прилагане в спорта. Прегледът има за цел да насърчи по-голямото използване на съвременните педагогически теории и технологии в областта на спортното образование, тъй като те могат да усъвършенстват методите на преподаване, които понастоящем се използват в спортната педагогика.
3. Резултатите от изследването показват, че насърчаването на спортистите и треньорите да участват в Олимпийските игри трябва да се разглежда не само от състезателен ъгъл, но и като възможност за постигане на значителна промяна в кариерата на треньорите и спортистите.
4. Проучването използва както качествени, така и количествени методи в смесен подход, за да изследва олимпийския опит като събитие за промяна на кариерата, което е слабо проучена концепция в спортната педагогика. Този подход позволява на изследователя да разбере по-добре субективната гледна точка на участниците чрез използване на качествени методи, които улавят опита на участниците и изследват тяхната гледна точка, което е надграждане на оригиналния количествен подход, използван за изследване на темата.
5. Изследването допринася за разбирането на малко изследвана в спортната педагогика тема – мотивацията за

участие на параолимпийските атлети. Освен това, резултатите от изследването също показват разлики, които съществуват между часовете тренировки, инвестицията и атлетичната идентичност на олимпийските и параолимпийските спортисти в Израел, така че разширяването на изследването на причините, водещи до тези различия, може да доведе до подобрения в атлетичния опит за всички параолимпийски спортисти.

ПУБЛИКАЦИИ, СВЪРЗАНИ ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

1. Ohana, H. (2023) The Olympic experience of Israeli Paralympic athletes in London 2012 and Rio 2016 Olympic Games Physical Education, Sport, Kinesitherapy Research Journal /PESKRJ/, 6(1), Art.2, pp. 10-13, 2023 ISSN 2534-8620 (Online) <http://journal.pesk.eu>
2. Ohana, H. (2022) The Olympic experience as a career change-event: athletes` and coaches` perceptions of the London 2012 and Rio 2016 Olympic games, Physical Education, Sport, Kinesitherapy Research Journal /PESKRJ/, 5(4), Art.7, pp. 37-41, 2022 ISSN 2534-8620 (Online) <http://journal.pesk.eu/>
3. Ohana, H. (2023) Career change-event: athletes` and coaches` perceptions of Rio 2016 Olympic Games, Physical Education, Sport, Kinesitherapy Research Journal /PESKRJ/, 6(2), Art.1, pp. 01-06, 2023 ISSN 2534-8620 (Online) <http://journal.pesk.eu>

SOUTH-WEST UNIVERSITY "NEOFIT RI

FACULTY OF PEDAGOGY

DEPARTMENT

**"THEORY AND METHODOLOGY OF PHYSICAL
EDUCATION"**

HILA OHANA

**THE OLYMPIC EXPERIENCE AS A CAREER CHANGE-
EVENT: ATHLETES` AND COACHES` PERCEPTIONS OF THE
LONDON 2012 AND RIO 2016 OLYMPIC GAMES**

A U T H O R ' S A B S T R A C T

**of a dissertation to award the educational-and-scientific degree Ph.D. in the
scientific discipline**

**"THEORY AND METHODOLOGY OF PHYSICAL EDUCATION AND
SPORT"**

Scientific advisor: ass. prof. Daniela Tomova, PhD

Blagoevgrad, 2013

SOUTH-WEST UNIVERSITY "NEOFIT RILANDINO"

FACULTY OF PEDAGOGY

DEPARTMENT

**"THEORY AND METHODOLOGY OF PHYSICAL
EDUCATION"**

HILA OHANA

**THE OLYMPIC EXPERIENCE AS A CAREER CHANGE-
EVENT: ATHLETES` AND COACHES` PERCEPTIONS OF THE
LONDON 2012 AND RIO 2016 OLYMPIC GAMES**

A U T H O R ' S A B S T R A C T

**of a dissertation to award the educational-and-scientific degree Ph.D. in the
scientific discipline**

**"THEORY AND METHODOLOGY OF PHYSICAL EDUCATION AND
SPORT"**

Scientific advisor: ass. prof. Daniela Tomova, PhD

Blagoevgrad, 2013

The dissertation was discussed at a meeting of the Department of Education Management and Special Pedagogy on July 13, 2023. and is targeted for public defense.

It has been developed in an introduction, three chapters, bibliography, and appendices. It contains 131 pages of main text, including 6 tables and 10 figures. The bibliography has 100 titles in English and Hebrew.

Dissertation and the abstract are available to those interested in the cab.

63 : 0 " k p " D w k n f k p i " 3 " q h " ö P g q h k v " T k n u

The public defense will be held on September 14, 2023, in Building 1 of "Neofit Rilski" University at 12 o'clock in Hall 412.

I. GENERAL DESCRIPTION OF THE DISSERTATION

1. Introduction

The dissertation seeks to address the Olympic experience as a career change-event for athletes and coaches through their perceptions of the London 2012 and Rio de Janeiro 2016 Olympic games. The research focuses on Israeli athletes and coaches. The reason for choosing this topic is twofold. To begin, the Olympic games is of major importance as one of the most inclusive and respectful sporting competitions that has ever existed, and which is extremely relevant today, due to the impressive achievements of Israel in the Olympic games in Tokyo. Furthermore, the Olympic Games has had an enormous impact on the world, in terms of economic and financial influence and in terms of social integration and connectivity between different countries as the Olympic games as the first global sports collaboration.

2. Topicality and Relevance of the Research Topic.

This study used the Scheme of Change for Sport Psychology Practice (SCSPP; Samuel & Tenenbaum, 2011a) to examine athletes' and coaches' personal characteristics, perceptions of, coping with, and perceived outcome of the London 2012 and Rio 2016 Olympic Games (OGs). Several contrasted subgroups (e.g., Olympic and Paralympic athletes) in certain variables, and examined the decision-making and support systems involved in the OGs change process.

3. The research problem

The scheme of change for sport psychology practice (SCSPP) is a conceptual framework in which typical characteristics of change situations that challenge athletes to respond with matching personal adaptations or reactive change are described. It involves a three-stage process of change including the appearance of certain change-events, the athlete's perception and appraisal of these events, and his or her reaction to and coping with the events. The conceptual framework underlying the

SCSPP focuses on two dimensions: (a) the situational stages that unfold as athletes encounter and cope with changes in their athletic status quo, and (b) the therapeutic process that might facilitate an effective personal change.

Many athletes and coaches may not realize that they experience changes prior to the OGs (Wylleman et al., 2012), which may require guidance and support (Schinke et al., 2015). Therefore, based on Samuel's (2013) framework, consultants should first identify athletes' and coaches' perceptions of OG experience, and then recognize existing coping efforts/strategies and support resources in the athlete's/ coach's environment.

4. Author's argument

The author argues that certain personal characteristics (e.g., athletic identity), as well as particular aspects of the change process, might affect athletes' ability to effectively cope with change-events, and resolve them in a satisfying manner. In this context, it is assumed that when athletes turn to consult with others and are motivated to make the necessary adjustments involved in initiating a matching personal change in response to a change-event, they will also be more likely to cope effectively with the event and resolve it successfully, given that the necessary environmental conditions exist (Samuel, 2009).

5. Object and subject of the dissertation

Object of the survey is the Olympic experience as a career change-event with focus on athletes' and coaches' perceptions of the London 2012 and Rio 2016 Olympic games. The subject of the dissertation are Israeli athletes' and coaches' personal characteristics, perceptions of, coping with, and perceived outcome of Olympic Games (OGs).

6. Hypotheses of the research

The research is organized in two waves each with propre hypotheses to be explored.

First wave London 2012

1. A relationship exists between athletic/coaching identity and athletes'/coaches' perceptions of and reactions to the Olympic participation experience.
2. Athletes and coaches cope with their Olympic participation experience by making conscious decisions as to how to respond to it as a career change event.
3. Athletes' motivation after they concluded their Olympic participation experience is a function of their satisfaction with the way they have coped with this change-event, their perception of the quality of their professional results, and their motivation prior to the change-event.
4. The outcome of the Olympic participation experience is a function of athletes' decisions of change, the effectiveness of coping, the perception of control over the change-event, and their satisfaction from their professional results.

For the second wave of the survey, Rio 2016 we have postulated and checked the following hypotheses:

1. A difference in motivation exists between Olympic and Paralympic participants. Motivation is higher for Olympic participants compared to Paralympic participants.
2. Previous gaming experience, coping efficiency, the satisfaction with the results and the motivation, effect the Olympic participation experience as a career change-event.

7. Research tasks:

The study aims to examine the OGs participation experience of athletes and coaches in the context of their careers, using a retrospective design.

The research is focusing on:

- 1) Desk review of the literature and Internet sources on the research problem
- 2) identifying athletes' and coaches' perceptions of their OGs experience and their emotional reactions to it, as well as the factors affecting these perceptions,
- 3) examining the coping strategies used in the change process,

- 4) determining the predictive factors of athletes' motivation and outcome of the change process,
- 5) identifying differences in athletes' and coaches' perceptions of the change process,
- 6) identifying differences between Olympic and Paralympic athletes' and coaches' perceptions of their OGs experiences.

8. Research methodology.

The research methodology includes a semi-structured interview and an open-ended questionnaire during the qualitative phase, and a closed-ended questionnaire during the quantitative phase.

Qualitative research which aims to understand Olympic games participants' considerations in the framework of Olympic games events. This research approach was conducted using an open-ended questionnaire which allows the researcher an in-depth view to interviewees' attitudes and objectives and allow him to draw a complex picture of their experiences and perceptions. It enables flexibility in the form of questions, through which it is possible to uncover interesting situations and to understand the processes, experiences, and views of the research subjects (Shkedi, 2011). Accordingly, using an open-ended questionnaire present the subjects with a flexible platform to present their subjective reality and experiences using their own words.

Quantitative research

The Change-event Inventory (CEI; Samuel & Tenenbaum, 2011b) measures change-event experiences in a four-section format: (a) demographic information, (b) experience of change-events, (c) perception of and reaction to a single change-event, and (d) decision-making and availability of support resources. In this study I used an adapted version of the Hebrew Change-event Inventory, focused on a single change- event, namely the Olympic games participation experience.

Athletic/Coaching Identity (Athletic Identity Measurement Scale, AIMS; Brewer & Cornelius, 2001). The Hebrew version of the 7-item AIMS

was utilized to evaluate participants' identification with the athletic role (Samuel & Tenenbaum, 2011b). The inventory measured three aspects of Athletic Identity in a concurrent format: social identity, exclusivity, and negative affectivity. Brewer and Cornelius (2001) reported test-retest coefficients were: .51 (negative affectivity), .61 (social identity), .82 (exclusivity), and .77 (total Athletic/Coaching Identity).

9. Limitations of the research

First, although this research used a cross-sectional retrospective design, enabling the collection of extensive data which can be used to produce predictive findings, it can also increase recall bias. Next, there were several subscales of the AIMS (Brewer & Cornelius, 2001) which showed low internal consistency and allowed the evaluation of collected at the time of qualification, at the beginning of the process, it reduces the predictive power. The data collection was retroactive, which could have biased the results. Another limitation included CEI being only developed for athletes, though this study used it for coaches as well, even if the change processes experienced by coaches differs and there were some missing or irrelevant aspects in the evaluation. Those subscales which were added, had not been psychometrically validated. Another issue involved the sample size. While there were four sub-groups, two athlete groups and two coaching groups, the sample size of each group was very small and the whole population sample was fairly heterogeneous, weakening the predictive power of the analysis. On the other hand, all of the participants were from the same country, which reduces the generalizability of the findings to athletes and coaches coming from other cultures. Future research should consider OGs experiences using cross-cultural designs with larger and more homogeneous groups.

II. SIZE AND STRUCTURE OF THE DISSERTATION

The dissertation is presented in a volume of 131 pages of main text. Contains an introduction, three chapters: 1) literature review, 2) research design and methodology, 3) Research findings and discussion, presents bibliographical reference and appendices. The dissertation contains 6 tables and 10 figures. The bibliography presents 100 titles in English and Hebrew.

The author has published 3 scientific articles.

Content of the dissertation

Abstract	1
Introduction	3
I. LITERATURE REVIEW	8
1. THE STORY OF THE OLYMPIC GAMES	8
1.1 Ancient Greece	9
1.2 The Olympic games' resurgence and the Inaugural Modern Olympics	11
1.3 The Olympic games in the Early 20th Century	13
1.4 Women in the Olympics	14
1.5 The Addition of the Winter Olympics	14
1.6 Amateur Athletes	14
1.7 The World Wars effect on the Olympics games	15
1.8 Olympic Traditions	16
1.9 The television Effect on the Olympic games	17
1.10 The Munich Olympic Massacre of 1972	19
1.11 The Olympics During the Cold War	19
1.12 AGENDA 2020 and The Olympic channel	20
1.13 Effects of the Internet and social media on the Olympics	22
2. PARTICIPATION OF ISRAELI ATHLETES IN THE OLYMPIC GAMES - ACHIEVEMENTS	22
2.1 Olympic delegations	23
2.2 Notable achievements	23

2.3 Israeli participation in London 2012	25
2.4 Israeli Participation in Rio de Janeiro 2016	26
2.5. Participation of paralympic athletes from Israel in the paralympic games	28
3. INSUFFICIENT THEORETICAL FRAMEWORK IN SPORTS STUDIES	32
3.1. Introduction to Neo-Positivist Approach to Scientific Knowledge	36
3.2. Introduction to Modern Pedagogical Theories	37
3.3 Introduction to Coping with Athletic Career Transitions	38
4. NEO-POSITIVIST APPROACH TO SCIENTIFIC KNOWLEDGE	40
4.1. Main Principles of Logical Positivism in Philosophy	40
4.2. The Influence of Logical Positivism on Sports	42
4.3 Conclusion: Why Logical Positivism Should Be Revived	45
5. MODERN PEDAGOGICAL STRATEGIES EMPLOYED IN SPORTS	47
5.1 Personalized Learning	47
5.2 Interdisciplinary Learning	49
5.3 Conclusion: The Significance of Pedagogical Strategies in Sports	51
6. CONTEMPORARY PEDAGOGICAL THEORIES	52
6.1 Constructivist Theory	52
6.2 Materialism in Education	55
6.3 Multiple Intelligence Theory	56
6.4 Conclusion: Limitations of Contemporary Pedagogical Theories	60
II. REASERCH DESIGN & METHODOLOGY	61
1. Research paradigm and Approach	61
2. Research design	65
3. Ethical Concerns	70
4. Research Tasks	70
5. Research Questions	72

6. Research hypotheses	73
7. Research Instruments	74
7.1 The Qualitative Research	74
7.2 Quantitative Research	81
7.3. Mathematical statistical methods	86
8. Research population and sample	88
First wave London 2012	88
Second wave Rio 2016	89
9. Procedure, Data Preparation and Analysis	90
III. RESEARCH FINDINGS & DISCUSSION	93
10. First wave Rio 2012 findings	93
11. Second wave RIO 2016 findings	102
12. DISCUSSION	106
12.1 Practical implications	112
12.2 Limitations and future research	113
13. Conclusions	115
14. Recommendations	116
15. Contributions	116
REFERENCES	118
Appendix 1 Questionnaire	125

III. SUMMARY OF THE DISSERTATION

1. INTRODUCTION

In the introduction of the dissertation the author points out that the Olympic games are of major importance as one of the most inclusive and respectful sporting competitions that has ever existed, and which is extremely relevant today, due to the impressive achievements of Israel in the Olympic games in Tokyo 2020. Furthermore, the Olympic Games has had an enormous impact on the world, in terms of economic and financial influence and in terms of social integration and connectivity between different countries as the Olympic games as the first global sports collaboration. Hence the personal experience of the athletes and the Olympic participation as career change event is very informative for the motivation and could contribute to support the adaptation process

after the OG.

The **first chapter** describes the theoretical framework of the study. The chapter begins with a historical review of the Olympic history from ancient Greece to modern days. Special place is presented to Olympic participation of the women and the inclusion of the winter sports in the Olympic program. As the review covers a very extensive period the author highlights some historical events such as Second World War and well the Cold War and their influence on the Olympic movement. The digitalization of the modern world is also commented in the chapter mostly because of the influence on the athletes and the involvement of the audience all over the world.

The second paragraph of the chapter is dedicated to the participation of Israeli athletes in the Olympic games and their achievements. The author follows the most important episodes of the Israeli Olympic participation, giving respect of the achievements of the athletes, but also of some important events related with the Olympic ethics such as the boycott of the Moscow 1984 OGs, and Munich 1972 OGs. Those short episodes which put the light out of the sport competition show that the OGs are far more than a competition but also a strong political instrument and PR.

The participation of the Israeli Paralympic athletes is also reviewed in the analysis. It is noted that Israel is considered a superpower in the Paralympic Games, as they have sent delegations to the games since their inception in 1948, especially disabled veterans. Those delegations contributed to Israel's leading the medal table and even hosting the Games in 1968. The basic perception of participation is that disabled sports are not just rehabilitation but an achievement sport.

The Tirth paragraph of the literature review points at the insufficient theoretical framework in sports studies. The author

argues that although deep and varied research has been conducted on Olympic Games for the last several decades, the theoretical framework used in this research remains surprisingly meagre. Andrea Geurin and Michael Naraine analyzed 221 articles written on Olympic Games media research during the last twenty years (Geurin & Naraine, 2020). More than 45% of these articles did not use any theories. In total, the authors counted, 32 different theories were used, and in some cases, researchers developed their own conceptual framework based on different topics in literature. The most popular among these theories are framing, conceptual frameworks developed by researchers themselves, agenda settings, nationalism, self-categorization, and social identity (Geurin, Naraine: 2020, p.7).

The remaining pages of the first part of the theoretical chapter briefly present the neo-positivist theory and modern and contemporary pedagogical theories whose main principles are explained in more detail in the second part of the chapter.

In addition to logical positivism, the current research employs various modern pedagogical theories, which are not widely used in the field of sports and sport education. The goal of this part of the theoretical chapter is to offer an overview of the research literature related to modern pedagogical strategies and technologies. The overview aims to encourage more reliance on modern pedagogical theories and technologies in the field of sport education, because, as will become clear from the explanation in the third part of this chapter, they may refine teaching methods currently used in sports education.

Next the author introduces the Coping with Athletic Career Transitions- model (Stambulova, 2003). As the OGs are often

e q p u k f g t g f " v j g " r k p p c e n g " q h " c p
immediately proceeds a normative transition of retirement,
regardless of the outcome. Although retirement is an inevitable
career transition event, many athletes have been found to
experience emotional difficulties following the OGs, due to a
decrease in focused goal, decrease in intensive training, and
subsequently a decrease in mood boosting hormones. A return to
õ p q t o c n ö " n k h g " e c p " d g " r g t e g k x g f "
u v k o w n c v k p i " * J q y g n n u " (" N c e w u g g
Q n { o r k e " d n w g u ö " r g t k q f " u k o k n c t "
Support for athletes has been shown to be an integral component of
achieving a successful reintegration into post-Olympic life to assist
c v j n g v g u " v j t q w i j " v j g " õ d n w g u ö " r
goals and plans (Gordin & Henschen, 2012).

In conclusion, the author points out that it is evident that the literature has established the importance of the OGs as a transitional career event which has been shown to have a significant emotional effect on the athlete post-OGs. Though some research has been performed to study how to facilitate a successful transition through the OGs, less has been dedicated to learning about athletes after the Games and post- retirement.

The fourth paragraph reveals the neo-positivist approach to scientific knowledge. Main Principles of Logical Positivism in Philosophy are highlighted: reliability on sensory information, sensory experience, and empiric science. Influenced by the positivist perspective, sports as a field began to develop in terms of methodology and measurement tools. Logical positivism states that any phenomenon can be measured and quantified. The positivist approach to scientific knowledge attempts to understand natural phenomena and human behavior while relying on the acquisition of objective, authentic information, in the hopes of helping us predict

the future. Logical positivism enables the examination of hypotheses in the field of healthy lifestyle education (Buchanan, 1998.), helps create suitable intervention programs, and reflects on training, teaching, and changes in training behavior. It also helps researchers empirically examine the differences between situations and individuals (Smith & Small, 2014).

The fifth paragraph is dedicated to modern pedagogical strategies employed in sports. This section centers on the merits and occasional demerits of personalized learning and explains how it can deepen the research in the field of sports. Personalized learning in sports considers such personal characteristics as age, gender, motivation, needs, health, risk factors, and performance level. This type of learning takes into account the athlete's conditions and principles such as progression and personal training load. The participants' training protocols were planned based upon the EEG findings and personal events. This research's findings have revealed that most athletes improved their performance through training following EEG profile feedback, on average by 25%. It has also been found that personalized learning enhances learning swiftness (Arns et al, 2008).

The author argues that another educational strategy that should be adopted in sports studies is interdisciplinary learning. This strategy presupposes coaches' collaboration with scientists in the sports field, such as physiologists and psychologists. All specialists should join their forces in order to solve a given problem. In particular, the interdisciplinary approach in athletics involves a sound integration of information of several sports fields and athletics-related sciences. The paragraph ends with conclusions on significance of pedagogical strategies in sport.

The third part of the theoretical chapter has reviewed and explored modern pedagogical aspects implemented in the field of sports education. The review has revealed that the sports and

sports training are characterized by scarce research of conceptual pedagogy and work and learning framework (Culpan & Bennett, 2014). And yet, modern strategies of sports education and athletic performance enhancement have been identified in the literature, such as personalized training, transverse learning, or multisensory learning. Apparently, some of the strategies' implementation is more complex, requiring greater experience, while others are simpler and are learned in coaches' and physical education teachers' training institutes.

The last paragraph of the first chapter presents the contemporary pedagogical theories. first the Constructivist Theory The present section of the theoretical chapter continues focusing on pedagogical theories employed in sports but centers mainly on contemporary theories that should be employed by teachers, coaches, and instructors in sports. The following pages contain a review and constructive criticism of these theories. The discussed pedagogical theories are not flawless. As remains to be shown, many of the pedagogical theories are inapplicable to the field of sports and Olympic Games. The theories discussed in this section are constructivism, postmodernism, materialism, and the multiple intelligence theory. This section also explains merits and demerits of cultural dimensions in pedagogy.

The last part of the theoretical chapter 1 reviewed and examined contemporary pedagogical theories, implemented in the field of education and sports. the author suggested that the various contemporary pedagogical theories are beset with difficulties and invite criticism. It is often difficult to implement these theories into educational practice and sports education. The constructivist theory, for instance, seems to be more of a comprehensive, philosophical framework, than a clear, detailed theory, which might help shape or depict a learning environment (Liebman, 2013). Other approaches are often perceived as culturally

superficial and mediocre. Researchers fear that if such theories are implemented, they will lead to an educational or moral anarchy and will call for mistrusting establishments, theories, and validated scientific systems (Yosiphon & Shmeda, 2006).

Chapter 2 presents the methodology of the study as well as a systematic summary of the research process. The methodology chapter describes the design, processes, and tools which were used to answer the research questions and the considerations, both theoretical and practical, to choosing them. As such, this chapter bridges between theoretical background and empirical examination of the data by allowing for understanding the choices pertaining to the research design on all its stages, the attempts to cope with the ensuing difficulties, and with ethical considerations (Wisker, 2001).

As the Scheme of Change for Sport Psychology Practice (SCSPP) suggests that the athletic career is dynamic, comprised of various change-events (e.g., injuries, transitions between professional levels; disputes with coaches or colleagues; changes in motivation and performance) which disrupt the athletic engagement status quo, create emotional imbalance, and require athletes to respond by generating a matching psychological and/or behavioral change. Athletes typically engage in an appraisal process in which they consider the perceived significance of the event, their existing coping resources, and potential solutions (Stambulova et al., 2003).

In the mixed method embedded correlational model qualitative data are embedded within a quantitative design. In this design the qualitative data is collected to help explain how the mechanisms of the correlational (quantitative) model work (Plano-Clark & Creswell, 2011).

The study was conducted in two main phases, each involving different measures and analyses. First, interviews with

OG athletes and coaches were qualitatively analyzed to understand their point of view. The qualitative analysis was followed by a quantitative analysis of close-ended questionnaires who estimated the effect of OG as a life changing event. The quantitative research had focused on participants in the last two Olympic games as these experiences are the most recent and still fresh in the participants minds.

2. Ethical Concerns

Few ethical principles guided the author throughout the research, which helped him to establish and maintain proper standards: First, the author remained keenly aware of the fact that ultimately the research was intended to empower the participants. At the same time, as in any research, it was vital to respect privacy and commercial limitations of the research subjects and protect their rights and well-being.

On a practical level, as mentioned above, the author obtained permission to carry out the research and to interview key actors and salespersons of the vendor as well as interview some of its clientele. The author also obtained the interviewees informed consent and made it clear that they were free to withdraw from the study if desired at any point.

Additionally, all the interviewees in this study were chosen according to objective criteria. They were fully informed about the study aims and design. A meeting was held with all interviewees to address the research purpose and time frames and to answer all questions concerning the research. At this meeting, the interviewees were also informed that all data and study materials would be discreetly handled and that anonymity in any future publications was guaranteed and the identity of all interviewees is concealed.

3. Research Objectives

The study aims to examine the OGs participation experience of athletes and coaches in the context of their careers, using a retrospective design. The research is focusing on:

- 1) identifying athletes' and coaches' perceptions of their OGs experience and their emotional reactions to it, as well as the factors affecting these perceptions,
- 2) examining the coping strategies used in the change process,
- 3) determining the predictive factors of athletes' motivation and outcome of the change process,
- 4) identifying differences in athletes' and coaches' perceptions of the change process,
- 5) identifying differences between Olympic and Paralympic athletes' and coaches' perceptions of their OGs experiences.

Using a mixed method approach allowed the researcher to understand athletes and coaches who took part in the two previous OG and examine the effect of their participation on their practice as excellent sportspeople as well as the effect their participation had over their life course since. Specifically, mixed method approach allowed the researcher firstly to qualitatively document key aspects of Olympic Games athletes and coaches from both an objective (i.e., quantitative) point of view and from a subjective perspective (i.e., qualitative) in which the participants can share their own experience and point of view.

4. Research Questions

The study is a response to an existing practical need in the area of athletic career transitions to critically account for potential events influencing athletes' lives.

Olympic games sportspeople cognitive elaboration leads to

a strategic decision as to how to initially respond to the change-event. As various factors may influence this strategic decision, such as athletic identity, the perceived control over the situation, athlete motivation for the sport, existing coping skills, and available support, the following research questions will be examined:

To what extent will OG sportspeople motivation for their sport, and self-efficacy for creating the required change, effect the change in their sport career?

To what extent change decision lead athletes to examine the possibilities for implementing the associated career change decision, implementing it, and assume responsibility for initiating it? To answer these research questions, the author conducted two waves study with coaches and athletes who participated in London 2012 Olympic Games and those who participated in Rio 2016, respectively, raising different hypotheses for verification. This approach enabled me to track which variables influence athletes' perceptions of their participation in two successive Olympic games, which is an additional contribution of the study.

5. Research hypotheses

The first wave survey we have postulated following hypotheses:

- 1) A relationship exists between athletic/coaching identity and athletes'/coaches' perceptions of and reactions to the Olympic participation experience.
- 2) Athletes and coaches cope with their Olympic participation experience by making conscious decisions as to how to respond to it as a career change event.
- 3) Athletes' motivation after they concluded their Olympic participation experience is a function of their satisfaction with the way they have coped with this change-event, their perception of the quality of their professional results, and their motivation prior to the change-event.
- 4) The outcome of the Olympic participation experience is a function of

athletes' decisions of change, the effectiveness of coping, the perception of control over the change-event, and their satisfaction from their professional results.

For the second wave of the survey, we have postulated and checked the following hypotheses:

1. A difference in motivation exists between Olympic and Paralympic participants. Motivation is higher for Olympic participants compared to Paralympic participants.
2. Previous gaming experience, coping efficiency, the satisfaction with the results and the motivation, effect the Olympic participation experience as a career change-event.

6. Research Instruments

The next paragraph reviews the evaluation and measurement tools. These instruments include a semi-structured interview and an open-ended questionnaire during the qualitative phase, and a closed-ended questionnaire during the quantitative phase.

6.1 The Qualitative Research

As Olympic games participants' considerations and valuation of the OG experience are abstract concepts, to the best of the author's knowledge there isn't a validated and reliable quantitative tool to measure and fully encompass these concepts. For this purpose, a qualitative analysis of an open-ended questionnaire and semi-structured qualitative analysis were used during the first phase of the research.

For this purpose, 4 participants (two coaches and two athletes) were asked to describe, in their own words, the events in which they experienced the Olympic games experience, their objectives and conduct through the process and their valuation of the outcomes. The set of questions developed for the semi-structured qualitative interview in this study correspond to variables underlying the qualitative analysis of the variables and include questions concerning participants' experiences, feeling, and outcomes during and following the OG. These questions formed the structure of the interview and they led to discussions about them, as well as about other related subjects that emerged from these discussions.

The researcher addressed Israeli delegations to the London 2012 Olympic and Paralympic Games and to the Rio 2016 Olympic and Paralympic Games participants.

6.2 The Quantitative methods

1. Change-event Inventory

The Change-event Inventory (CEI; Samuel & Tenenbaum, 2011b) measures change-event experiences in a four-section format: (a) demographic information, (b) experience of change-events, (c) perception of and reaction to a single change-event, and (d) decision-

making and availability of support resources. In this study I used an adapted version of the Hebrew Change-event Inventory, focused on a single change-event, namely the Olympic games participation experience. I consider the beginning of the experience with the achievement of the Olympic criterion and the end of the change process as the post-Olympic period.

In the first part of the Change-event Inventory, the participants were asked to report on their athletic/coaching and Olympic experience, their training hours preparing for Olympic games, their opening ceremony experience, and achievements in the Games.

The second part of the inventory included 13 two-item subscales, rated on a 5-point Likert-type scale, reflecting:

- 1) the perception of the change-event (i.e., perceived significance of the event, perceived emotional severity of the event, perceived control over the event, perception of the event by significant others, emotional reaction to the event, cognitive reaction to the event);
- 2) coping factors related to the change process (i.e., motivation for the sport at the appearance of the event, motivation for change, satisfaction of coping with the event, effectiveness of coping with the event, helpfulness of past experience in similar situations);
- 3) the outcome of the change process (i.e., motivation for the sport after the event happened, perceived outcome of change-event). Perceived *How significant was the Olympic games participation experience in your career, at the time of the event?* (1 - not at all, 3 - moderate, 5 - very much). Similarly, *How positive or negative are the outcomes of the Olympic games participation experience?* (1 - very negative, 3 - neutral, 5 - very positive) and *How do you perceive now the Olympic games participation experience in relation to your expectations?* (1 - very negative, 3 - neutral, 5 - very positive).

In the third part of Change-event Inventory, participants were asked to indicate their initial strategic decision in response to achieving the Olympic criterion (i.e., a three-response format item: (a) ignored, (b)

coped independently, and (c) received support from others; from whom various options are given, such as: family, coach, sport psychologist. Then, they reported on the availability of professional resources of support (e.g., coaches, medical staff, sports Union, psychologist, Israeli Elite Sport Department personnel, public relations specialist) in the preparation phase, the competition phase, and the post-Olympic games phase. The participants also reported on their decision to change (i.e., a five-response format item: (a) ignored, (b) considered the situation and decided to cope, (c) considered the situation and decided not to cope, (d) listened to the advice of others, and (e) not sure). Finally, the participants reported the degree to which they had considered using sport psychology services during their OGs experience as well as how much they consider the usefulness of this support for coping with situations.

Previous research on a heterogeneous sample of competitive athletes indicated adequate psychometric properties for both the English and Hebrew Change-event Inventory, including temporal stability, internal consistency (i.e., all Cronbach's α between .68 and .89), and internal factorial structure (Samuel & Tenenbaum, 2011b).

K p " v j k u " u v w f { . " " e q g h h k e k g p v u " t c p k p v g t p c n " t g n k c d k n k v { . " v j g " õ o q v k x c from the analyses.

2. Athletic / Coaching Identity Measurement Scale

Athletic/Coaching Identity (Athletic Identity Measurement Scale, AIMS; Brewer & Cornelius, 2001). The Hebrew version of the 7-item AIMS was utilized to evaluate participants' identification with the athletic role (Samuel & Tenenbaum, 2011b). The inventory measured three aspects of Athletic Identity in a concurrent format: social identity, exclusivity, and negative affectivity. Brewer and Cornelius (2001) reported test-retest reliability ($r = .89$), internal consistency ($\alpha = .81 - .93$), and norms for athletes and non-athletes. To measure coaching identity (CI), the phrasing of the seven items was modified to reflect identification with v j g " e q c e j k p i " t q n g " * g 0 i 0 . " õ K " e q p u k related to e q c e j In the present study, the internal consistency coefficients were: .51 (negative affectivity), .61 (social identity), .82

(exclusivity), and .77 (total Athletic/Coaching Identity).

3. Mathematical and statistical methods

1. Correlation analysis - Pearson coefficient

Pearson's correlation coefficient is used to examine the relationship (or correlation) between two quantitative random variables. It is a measure that gives information about the intensity and direction of the relationship. In this study, multiple Pearson correlation coefficients were calculated between the three components (and total score) of athletic and coaching identity and perceived significance, emotional response, and cognitive response.

2. Analysis of variance

Analysis of variance (ANOVA) is a method used in statistics to test hypotheses of equality between more than two means. Through this hypothesis testing, one can assess whether the influence of a given causal factor or group of causal factors is statistically significant. Multiple ANOVA and MANOVA were applied in the study to check for dependencies between the main variables.

3. Wilks' lambda distribution, Wilks'

In statistics, Wilks' lambda distribution (named for Samuel S. Wilks), is a probability distribution used in multivariate hypothesis testing, especially with regard to the likelihood-ratio test and multivariate analysis of variance (MANOVA).

This study we used it to compare the motivation of athletes and coaches before the Olympic Games experience and general athletic/coaching identity, to compare the motivation to participate before the Olympic Games, training hours per week during the preparation period and Olympic athletic identity and Paralympic athletes, etc.

4. Covariance analysis (RM ANCOVA),

ANCOVA is a simple extension of ANOVA, where ANCOVA is just an

ANOVA that has an added covariate. ANCOVA is commonly used for analysis of quasi-experimental studies, when the treatment groups are not randomly assigned and the researcher wishes to statistically "equate" groups on one or more variables which may differ across groups.

In this study, athletes' motivation for sport before and after the OG experience was examined with a repeated measures analysis of covariance (RM ANCOVA) that used actual competition results and athletes' satisfaction with results as covariates.

5. Regression analysis

Regression analysis studies and evaluates possible functional relationships between two or more random variables. In this study, two regression analyzes were performed that examined the causal relationship between athletes' and coaches' decisions to change and the effectiveness of their emotional and/or professional support and their motivation to change.

6. Factor analysis

The internal factor structure of the Change Inducing Events Questionnaire was tested and validated (CEI; Samuel & Tenenbaum, 2011b).

7. Hypothesis testing. Student's t test

The t-test is a type of statistical analysis used to compare the averages of two groups and determine if the differences between them more are likely to arise from random chance. It is any statistical hypothesis test in which the test statistic follows a Student's t-distribution under the null hypothesis. In this study A t-test for independent samples was used to examine the motivation to participate in the Olympic Games of athletes and Paralympic athletes

8. Crosstabs analysis

A contingency table (also known as a cross tabulation or crosstab) is a type of table in a matrix format that displays the (multivariate) frequency distribution of the variables. They provide a basic picture of the

interrelation between two variables and can help find interactions between them. In this study the crosstabs were used to examine the relationship between athletes' and coaches' strategic decisions and their subsequent decision to change.

The next paragraph presents the sample of the survey and a description of the persons surveyed in both stages of the study.

First wave London 2012

The participants were 61 Israeli athletes ($N=40$, M age = 31.81 years, $SD = 8.66$) and coaches ($N = 21$, M age = 49.93 years, $SD = 9.71$) who participated in the London 2012 Olympic and Paralympic Games. The participants were part of the Israeli Olympic Team comprised of 37 athletes and 21 coaches, and the Paralympic Team comprised of 25 athletes and 16 coaches (total $N = 99$).

The average years of professional experience was 16.57 ($SD = 7.35$) for the athletes and 25.10 ($SD = 11.22$) for the coaches. The Olympic athletes ($N=23$, M age = 27.46 years, $SD = 5.31$) competed in individual sports ($n = 15$) such as gymnastics, judo, and swimming, and team sports ($N = 7$) such as sailing and rhythmic gymnastics. The Paralympic athletes ($N = 17$, M age = 37.71 years, $SD = 8.92$) competed in individual sports ($N = 12$) such as hand cycling and wheelchair tennis, and team sports ($N = 5$) such as rowing and sailing. On average the athletes had trained 8.48 years ($SD = 6.51$) with their coaches prior to the OGs. For 18 athletes (45%) and 10 coaches (47.6%) this was the first OGs participation. Finally, 29 athletes were still active and 11 retired after the London Games.

Second wave Rio 2016

61 Israeli participants in Rio 2016 took part in the research. Out of the 23 Olympic Athletes that participated in the survey (M age = 26.87 years, $SD = 1.25$), 12 are men (52.2%) and 11 are women (47.8%). The youngest participant amongst the Olympic Athletes is 25 years old and the oldest

participant is 29 years old.

The 17 Paralympic Athletes participants in the study (M age =37.59 years, SD=1.28), include 11 men (64.7%) and 6 women (35.3%). The youngest Paralympic Athlete participant is 35 years old and the oldest is 40 years old. Fourteen Olympic Coaches participated in the survey (M= age is49.43 years, SD=2.21), all of whom are men (100%). The youngest Olympic Coach participant is 45 years old, and the oldest Olympic Coach participant is 55 years old. Seven Paralympic Coaches participated in the survey (M age=49.86 years, SD=1.34), 5 of them are men (71.4%) and 2 are women (28.6%). The youngest Paralympic Coach participant is 48 years old andthe oldest is 52 years old.

Procedure

Potential participants were recruited with the assistance of the local Olympic Committee, which sent a letter to all members of the London, 2012 and Rio, 2016, Olympics and Paralympics team encouraging their participation in the study. Information was collected in a face-to-face meeting, or in telephone meetings (due to the demanding schedule of the participants, during training and travel). The subject of the study and its purpose were explained, and the voluntary nature of the participation was emphasized; and only then were the participants asked to provide their informed consent to participate. Thereafter, the researchers presented the two questionnaires and explained the instructions for completion. Completion of the questionnaires took about 25-30 minutes. In both waves, the participants were assured of their confidentiality and anonymity.

Data Preparation and Analysis

For the first wave of the survey the preparation and analysis of data were divided into three stages.

First, preliminary analyses were performed, including data inspection, statistical assumption testing, internal consistency evaluations, a

confirmatory factor analysis for the CEI, descriptive statistics, and crosstabs analyses. Missing data were inspected for unique patterns and were listwise excluded from relevant analyses.

Second, to test Hypothesis 1, multiple Pearson correlation coefficients were computed among the three components (and the total score) of athletic and coaching identity and perceived significance, emotional reaction, and cognitive reaction. Additionally, differences in these correlations will be tested between active athletes and retired athletes. Testing Hypothesis 2, the relationship between athletes' and coaches' strategic decisions and their subsequent decision to change were examined using a crosstabs analysis. To predict athletes' and coaches' decisions to change (i.e., hypothesis 3), two multinomial logistic regressions were conducted, in which athletes' and coaches' decisions to change will be regressed on the effectiveness of their emotional and/or professional support and their motivation for change. To test hypothesis 4, following a square-root (i.e., to account for non-normal distribution of the variables) transformation, participants' motivation for their sport after experiencing the change-event were regressed on their motivation at the appearance of the event, and their satisfaction with the way they have coped with the event. To test Hypothesis 3, following a square-root transformation (i.e., to account for non-normal distribution of the variables), participants' evaluations of the outcome of their change- events were regressed on their perceived control over the event, the effectiveness of their coping efforts, their decision to change, and their satisfaction from their professional results.

Finally, the author compared the perceptions of athletes and their coaches regarding the quality of the preparation period, the teamwork, the coach-athlete cooperation, and the satisfaction with the professional results.

At the second wave of the survey preliminary analyses were performed, including review of the data, statistical hypothesis testing, internal consistency assessment, descriptive data and matrix analyses. Missing data was checked to detect special patterns and then, in terms of the lists,

it was not included in the relevant analysis. To test whether a difference in motivation exists between Olympic and Paralympic participants (Hypothesis 1), a *t test* was conducted for independent samples. The dependent variable is motivation, and the independent variable is the Olympic participants versus the Paralympic participants. To be able to predict the Olympic participation experience based on gaming experience, coping efficiency, satisfaction with the results and motivation (Hypothesis 2), a multiple regression analysis was performed.

Chapter Three "Results of the study and discussion" are presented and discussed the results of the study, as well as the practical application, limitations of the study, conclusions, recommendations, and scientific contributions.

6. RESEARCH FINDINGS

First wave London 2012 findings

Personal characteristics

The results demonstrated a generally high motivation in their sport, with a total At Olympic games experience and in total Athletic/Coaching Identity, the $c p c n \{ u k u " k n n w u v t c v g f " u k i p k h k e (2, 50) = 3.72, p = .03$. On the other hand, follow-up univariate testing results were insignificant, proving that participating athletes and coaches did not differ in their Athletic/Coaching Identity and motivation level. An additional MANOVA comparing Olympic to Paralympic athletes in motivation prior to the Olympic games experience, weekly training hours during the preparation period, and current total Athletic Identity, revealed $c " u k i p k h k e c p v " i t q w r " g h h g e v . " Y k n m u)$

A follow-up univariate ANOVAs for each variable, including descriptive statistics was also performed. The participating athletes reported higher motivation prior to the Olympic games experience ($p = .05$, Cohen's $d =$

$.67$), significantly trained more weekly during the preparation period ($p = .03$, Cohen's $d = .74$), and higher Athletic Identity self-perception (i.e.,

a tendency towards significance, $p = .07$, Cohen's $d = .62$).

Olympic games experience

R c t v k e k r c v k p i " c v j n g v g u ø " r g t e g i
include the perception of the Olympic games as a highly significant change-event in their careers; a positive event characterized by positive emotional reactions, low cognitive concerns, as well as under a high perceived control. Significant others also perceived it as a generally positive experience. The participants also reported that their Olympic games opening ceremony experience the Olympic games experience, perceived control over the Olympic games experience, and emotional reaction to the OGs qualification.

The participants reported that their OGs opening ceremony experience was positive. The correlations between perceived significance and the participants' AI/CI were as follows: the social identity (SI) component correlated positively, but low, with perceived significance for all participants ($n = 58$, $r = .38$, $p < .01$) as well as for the athletes ($n = 38$, $r = .36$, $p < .05$) and coaches ($n = 20$, $r = .45$, $p < .05$) independently.

Additionally, we compared between first time and experienced Olympians (i.e., athletes and coaches) in perceived significance of the OGs experience, perceived control over the OGs experience, and emotional reaction to the OGs qualification.

A non-significant group effect was shown in the MANOVA, Wilks' $\lambda = .99$, $F(3, 54) = .22$, $p = .89$, illustrating that veteran and first time Olympians were similar in their OGs experience perceptions.

Coping with the OGs experience

Participants reported high motivation for change post-OGs, felt that they had coped effectively, and were satisfied with their coping efforts. Many reported that past competitions facilitated their coping strategies with the OGs change-event. The results of a crosstab analysis indicated that most participants (46.4%) decided to cope independently with the change-event as part of their initial strategic reaction upon achieving the Olympic criterion, or to ignore this change-event (32.1%). Of the participants who consulted with others (21.4%), most referred to a

psychologist (53.8%), a coach (46.2%), or a partner (38.4%).

The findings showed that a significant percentage (80.4%) subsequently decided to make changes in order to cope effectively; the strategic decision and the decision to change were not, however, correlated, $\chi^2(8, N = 56) = 4.60, p = .80$. Next, we also analyzed possible differences between the participants who made a different strategic decision in their perception of the Olympic games experience. A MANOVA with the following dependent variables was performed: perceived significance, perceived severity, and availability of professional support prior to the Olympic games. In addition, the resulting correlations between perceived significance and the participants' athletic/coaching identity were: a weak positive correlation of social identity (SI) component with perceived significance for all participants: a weak positive correlation of social identity (SI) component with perceived significance for all participants ($N = 58, r = .38, p < .01$) as well as for the athletes ($N = 38, r = .36, p < .05$) and coaches ($N = 20, r = .45, p < .05$) independently. Regarding the comparison between first-time and veteran Olympic athletes and coaches in perceived significance of the following dependent variables: perceived significance, perceived severity, and availability of professional support prior to the Olympic games, the analysis revealed a significant group effect, Wilks' $\lambda = .70, F(6, 106) = 3.39, p < .01, \eta^2 = .30$. A univariate ANOVA revealed a non-significant effect for the perceived significance of the change-event ($p = .36$). There was also a significant effect ($p = .02$) of the perceived severity of the change-event, demonstrating that participants who reached out to others for consultation perceived this change-event as more negative than those who did not (Cohen's $d = .96$). Furthermore, those who ignored the change-event used significantly ($p = .04$) more available support and resources than those who consulted with others (Cohen's $d = .72$).

Change process outcome

The participants rated a positive outcome of the Olympic games experience regarding their careers while their reporting moderate

motivation after the Olympic games. A multiple linear regression was used to predict the athletes' perceived outcome using the following predictor variables: perceived control over the event, the decision to change, effectiveness of coping, athlete's satisfaction from OGs competition results, coach's satisfaction from OGs competition results, and actual competition result. Actual competition results and variation in the decision to change were removed from the analysis. There were strong positive correlations with the variables athlete's satisfaction from OGs competition results and coach's satisfaction from OGs competition results ($N = 20$, $r = .90$, $p < .01$) which could result in multicollinearity of these two predictors. As a result, the latter was also removed from the regression and used the following predictors used as a cluster: perceived control, effectiveness of coping, and athletes' satisfaction from OGs competition results. The results of the analysis, illustrated in Table 3, show significant predictive power accounting for a considerable proportion of variance in the perceived outcome of the OGs experience. The main significant predictor of the athletes' satisfaction was their OGs competition result.

The athletes' sport participation motivation prior to and following the OGs experience was studied with a repeated measure analysis of covariance (RM ANCOVA), which used actual competition results and athletes' satisfaction from results as covariates. Both active ($N = 29$) and retired ($N = 11$) athletes reported a significant motivation decrease in their sport motivation after the OGs, $Wilks' \lambda = .89$, $F(1, 36) = 4.44$, $p < .05$. Moreover, a significant time (i.e., prior to OGs qualification, post OGs) by activity status (i.e., active athletes, retired athletes) interaction effect emerged, $Wilks' \lambda = .77$, $F(1, 36) = 11.15$, $p < .01$. Active athletes reported a substantially smaller decrease in participation motivation than retired athletes which resulted in a very strong effect size (M prior = 4.88, $SD = .29$, M post = 4.12, $SD = 1.15$ vs. M prior = 4.64, $SD = .71$, M post = 2.50, $SD = 1.43$; Cohen's $d = 3.06$). No significant interactions were found between time and actual results ($p = .62$) as well as between time and satisfaction from results ($p = .50$).

A multiple linear regression was used to predict athlete motivation level after the OGs experience with the following predictors

used as a cluster: motivation prior to the OGs, satisfaction of coping, and availability of support following the OGs. All of the predictors resulted in positive correlations with athlete motivation following the OGs with the satisfaction of coping as the main significant predictor of motivation (Table 1)

Dependent variable	Predictor	Pearson correlation with the dependent variable (<i>p</i>)	<i>B</i>	β	<i>t</i>	<i>p</i>	<i>F</i> (<i>df</i>)	<i>p</i>	<i>R</i> ²
Change process outcome	Constant		.99		1.37	.18			
	Perceived control	.45 (.00)	.29	.25	1.57	.13			
	Effectiveness of coping	.56 (.00)	.28	.24	1.27	.21			
	Athletes' satisfaction from OGs competition results	.50 (.00)	.24	.33	2.14	.04			
	Overall model						8.30 (3,36)	.000	.41
Motivation after the completion of the OGs experience	Constant		-1.58		-.71	.48			
	Motivation prior to the OGs	.42 (.00)	.51	.17	.91	.37			
	Satisfaction of coping	.53 (.00)	.66	.42	2.33	.03			
	Support following the OGs	.35 (.01)	.02	.03	.17	.87			
	Overall model						5.07 (3,35)	.005	.30

Support provided throughout the OGs experience

Participants noted the high availability of professional resources prior to and during the OGs, while decreasing post-OGs. After the Olympic games the degree of available support decreased. Also, they indicated that throughout their OGs experience they did not consider using sport psychology services much. Most respondents reported that they did not consider using sports psychology as a professional resource even though they considered it as potentially useful. However, there was an increase in consideration of sport psychology services in veteran Olympians over first time Olympians (Cohen's *d* = .70), *t* (57) = 2.70, *p* = .009.

Second wave RIO 2016 findings

The responses of the participants to the statements assessing the study variables, which included the gaming experience, the Olympic

participation experience, coping efficiency, satisfaction with the results and motivation, showed that the participants indicated above average agreement, but that for the gaming experience and the Olympic participation experience there was a larger extent of agreement to the statements. Thus, the Olympic participation experience and the gaming experience could be considered of greater importance when relating to the Olympic and Paralympic i c o g u ø " g z r g t k g p e g u 0

An examination of the impact of the study variables on the Olympic participation experience using multiple regression analysis for predicting the Olympic participation experience showed that motivation had the greatest impact. The impact of the gaming experience on Olympic participation experience was lower than that of motivation. Nevertheless, both these variables, motivation and gaming experience were able to predict the Olympic participation experience providing an indication that these aspects may most strongly influence the Olympic participation experience.

Analysis of the results of the *t* test that was conducted to examine differences in motivation between the participants, further showed that the Olympic participants displayed higher motivation than the Paralympic participants. These differences in motivation can originate in the differences in lifestyle and the different reasons driving the participation of the Olympic and Paralympic athletes in the Olympic Games. The Olympic athletes are usually committed full-time to their sport, having begun training at a young age. Furthermore, the Olympic athletes were younger, with ages of the Olympic athletes participating in the Olympic games ranging from 25 to 29 years old. By comparison, the Paralympic athlete participants ranged in age from 35 to 40 years old. The older ages of the Paralympic athletes may have been dependent on the Paralympic athletes beginning their path to the Paralympic Games at a later stage, following their unexpected disability or on their involvement in other professional engagements which may affect their full-time commitment.

The two additional variables examined in the multiple regression, coping efficiency and satisfaction with the results, on predicting the Olympic participation experience, were not shown to

contribute to Olympic participation experience. When weighing up the factors on which the coaches and athletes focus their efforts to attain the most positive Olympic participation experience, coping efficiency and satisfaction with the results, may take on lesser importance.

Table 2: Descriptive statistics of the study variables

Variable	Average * \bar{X} U F	Minimum	Maximum
Gaming experience	4.134 * \bar{X} 2 0	2.00	5.00
Olympic participation experience	4.003 * \bar{X} 2 0	2.17	5.00
E q r k p i " g h h k e k g	3.733 * \bar{X} 2 0	2.29	5.00
Satisfaction with the result	3.761 * \bar{X} 2 0	2.00	5.00
Motivation	3.861 * \bar{X} 2 0	2.25	5.00

As shown in Table 2, the first variable, the gaming experience, has an average ($M = 4.13$, $SD = 0.580$). The average of the variable of the gaming experience is above the midpoint of the measuring scale (3, on a scale ranging between 1 to 5). The participants tend to agree to a large degree with the statements. For the next variable, the Olympic participation experience, the average ($M=4.003$) with a standard deviation ($SD= 0.582$) indicates that the participants tend to agree to a large degree with the statements. For the variable, coping efficiency, the average ($M=3.733$) with a standard deviation ($SD= 0.578$) indicates that the participants tend to agree with the statements. For the variable, satisfaction with the results, the average ($M=3.761$) with a standard deviation ($SD= 0.626$) indicates that the participants tend to agree with the statements. For the last variable, motivation, the average ($M=3.861$) with a standard deviation ($SD = 0.578$) indicates that the participants tend to agree with the statements.

Motivation for participation

To test whether a difference in motivation exists between Olympic and Paralympic participants, a *t test* was conducted for independent samples. The dependent variable is motivation, and the independent variable is the Olympic participants versus the Paralympic participants.

Table 3: t test on two independent samples for motivation (on a scale of 1-5) according to Olympic participation

	Olympics N = 37	Paralympics N = 24	t (55.563)
Average	4.182	3.365	7.774 **
Standard Deviation	0.447	0.368	

** p <.01

As shown in Table 3, a significant difference in motivation is found between Olympic participants and Paralympic participants [$t(55.563) = 7.774, p < .01$]. That is to say that the average motivation of the Olympic participants (M= 4.182, SD= 0.447) is significantly higher than the average motivation for the Paralympic participants (M= 3.365, SD= 0.368). The hypothesis is confirmed.

Effect of the variables on OG experience.

To be able to predict the Olympic participation experience based on the variables, the gaming experience, coping efficiency, satisfaction with the results and motivation, a multiple regression analysis was performed. The regression analysis shows that the Olympic participation experience can be explained based on these variables ($F(4,56) = 78.265, p < 0.01$). The predictor variables explain 84.8% of the variability of the

Olympic participation experience. Table 4 shows the results of the regression analysis.

Table 4: Multiple regression for prediction of the variable, Olympic participation experience

Predictor variable	B		t	Cumulative R ²
The gaming experience	0.363	0.362	5.112 **	0.585
Copying efficiency	0.129	0.128	1.215	0.730
Satisfaction with the results	0.044	0.048	0.504	0.753
Motivation	0.516	0.513	5.916 **	0.848

** p <.01

The findings in Table 4 indicate that the variables, the gaming experience, and motivation significantly explain the Olympic participation experience variable. Motivation has a greater impact on Olympic participation experience (β = 0.513) as compared to the copying efficiency (β = 0.128) and satisfaction with the results (β = 0.048) which were found to be insignificant and without any actual contribution.

7. DISCUSSION

The OG is most often considered by athletes as the pinnacle of their athletic career (Debois et al., 2012; Wylleman et al., 2012); however, very few individuals have the opportunity to even qualify and compete in the OGs, and a very small percentage of those athletes accomplish the ultimate achievement of standing on the medal podium. For most Olympians, their goals are more realistic and involve qualifying and advancing in the competition which they would consider success in the OGs. There are several factors which Olympians and other elite athletes consider when determining what they consider to be

Olympic success. Sports psychologists have analyzed these factors over the years (Gould et al., 1999), but other factors such as pre-Olympic games preparation (Blumenstein & Lidor, 2008; Gould & Maynard, 2009) as well as support resources after the Games (McArdle et al., 2014) to give a full picture of what these athletes experience throughout their Olympic careers. There is a whole career lifespan that is in constant transition and not very predictable. For example, a young athlete at the beginning who is being trained for future OGs but is abruptly added to the delegation just prior to the OGs in order to be given experience for subsequent OGs in their career, is not expected to succeed in winning a medal. However, this athlete will consider the competitive experience itself as a success and positive outcome in order to advance their career. On the other end of the spectrum are those athletes who have passed their athletic peaks and their OG outcomes become a determining factor in their decision to continue training for subsequent competitions or to retire from the sport. Although the actual competition is the same for both situations, the perception of the event differs vastly; therefore, it is crucial to take into account the unique context and situation of each individual athlete within their careers when understanding their perception of the OGs (Samuel & Tenenbaum, 2011b).

The results indicated that over all of the four subgroups participating in the study (Olympic and Paralympic athletes and coaches), there was a high level of motivation for their sport even though only a moderate to high AI/CI. It was also found that athletes and coaches share this high level of motivation and personal investment in their sporting careers.

There was a difference between the Olympic and Paralympic athletes, as the Paralympic athletes often do not train full-time and usually have other professional engagements, while Olympic athletes are fully committed to their sport training. The difference can also be attributed to the path leading the Paralympians to the Games, as many sustain unexpected disabilities, sometimes at an advanced age, which could change their perception towards their sport. Often, these specific athletes train and compete as a way to change their attitudes towards

their trauma into a positive outcome and increase their perceived control over their success. On the other hand, Olympians generally train very intensely toward their goals from an early age.

The findings show that there is a difference between the perceived control prior to and post the OGs, especially in the period of time leading up to the OGs where both athletes and coaches find themselves in stressful situations while they prepare for the competition (Blumenstein & Lidor, 2008; Gould et al., 2002). Once the OGs are completed, the coaches and athletes are able to feel more in control of their lives as there is more certainty, less stress, and time to reflect on the previous change-event. The post-OGs period allows them to decompress and get the support they need to cope with their OG experiences.

Besides the results and outcomes of the competitions, there are other factors which contribute to the athletes' and coaches' perceptions of their overall OG experience, for instance the ceremonial events and the social aspects. One aspect that was found not to have an overall effect on the experience was prior Olympic experience. In fact, participants were able to filter out prior experience, including comparison to previous games, and focus solely on the current OGs, whether in London or Rio. Each OG was found to be perceived as a positive type of change-event, meaning that each experience was its own, positively experienced event, regardless of the outcome or previous events.

In addition, as previous studies confirmed that athletes and coaches who strongly self-identify with their athletic role also identify change-events as more significant in their careers (Samuel & Tenenbaum, 2011b), this study also found correlations between the social identity of participants' perceived significance of the OGs experience in relation to their careers. The two models, Scheme of Change for Sport Psychology Practice (Samuel & Tenenbaum, 2011a) and athletic career transition model (Stambulova, 2003) both focus on the challenges and coping resources and strategies which are associated with change-events. There are many factors involved when determining the effectiveness of psychological success of coping strategies and resources during the transition or the

change-event. Examples of coping resources include emotional support and previous experiences with coping while challenges include low self-efficacy and perceived isolation.

There are two decisions that athletes make in order to facilitate effective coping with the change-effect: consulting with trusted individuals and making a concerted decision to adjust to the change-event in order to successfully cope with the challenges. Various factors moderate the implementation of making these decisions including the perception of the change-event, personal characteristics, application of therapeutic processes, and the existing psychological support. When analyzing the descriptive data in this study, it is clear that there was an overwhelming indication of r c t v k e p s i t i v e p e r c e p t i o n s and satisfaction with their coping process and their outcomes. In fact, two major types of coping processes emerged: independently coping with the change-event, or completely ignoring the coping process. Athletes and coaches, who have a strong feeling of self-control, are more likely to perceive themselves as being fairly able to cope with the change-event and therefore less likely to consult with others as a coping strategy. On the other hand, those who did consult with others were found to perceive the change-event more negatively, as they more likely perceived themselves as less able to cope independently. Moreover, those who made the decision to ignore the change-event completely were more likely to report that they had more professional resources to support them prior to the OGs than those who coped independently or consulted with others. It is likely that those who ignored the change-event were in fact better equipped with coping strategies initially, though were still confident that adequate resources were available if they needed. However, though initially there were less who made the decision to cope and adjust, the majority of the participants reported that they had made the necessary adjustments for coping at some point in the process, even if not initially, which supports the theoretical framework of SCSPP. It is also important to consider that many of the coaches who participated were former athletes themselves and can access their former coping strategies with themselves and their athletes (Olusoga, Maynard, Hays,

& Butt, 2012).

The athletic career transition model defines a successful transition as effective coping with the transition. According to the Scheme of Change for Sport Psychology Practice (SCSPP), athletes generally make a decision to change in order to feel motivation and self-efficacy necessary to cope with transition successfully. With this decision, the athlete is able to feel in control of and responsible for the coping and transition process. As a result of this perception, the outcome generally tends to be perceived more positively.

In this study two regression analyses were done in order to experience, their satisfaction of coping, and the availability of professional support following the OGs could all be used to predict an motivation toward the sport post-OG experience. This shows the essential nature of all of these factors in ensuring a positive outcome with coping with the change-event. However, the most significant predictor was not prior motivation towards the sport, as was found by Samuel & Tenenbaum (2013), it was satisfaction from the coping. This could be due to the unique characteristics of the OGs as the addition, Olympians tend to take a break following the OGs (Debois et al., 2012; Wylleman et al., 2012) which can lead to a decrease in motivation, especially for those who retire immediately after (Contrary the London Games, this could have influenced their motivation, but not their satisfaction from coping.

Another factor which is inherent in the fact that the OGs are considered was attained and there is no higher subsequent goal, leading to a void in peak. Retiring athletes must be able to manage this by decreasing their immensely high level of motivation in their sport in order to transition into a slower-paced or completely different type of lifestyle. Therefore, prior to the OGs, motivation must be high, but that is not necessarily a

predictor for motivation level post-OGs, as this is dependent on the individual coping term and long-term plans.

On the other hand, motivation satisfaction with coping efforts. Therefore, in order to facilitate a more positive experience post-OGs, it is recommended that athletes be provided with satisfactory support prior and post OGs and increase their perceived control in decision-making throughout the process.

An additional regression analysis was performed in order to predict the perceived outcome of the change process. The satisfaction with their professional performance was found to be a significant predictor, though the actual results had no correlation with the regression coefficient. Outcome perception was a stronger predictor than the outcome itself. Therefore, when a coach or other close individuals to athletes respond positively to their performance, it could be highly influential in the reaction of the athlete to their own performance and result in a greater satisfaction with the perceived outcome.

Previous studies have focused on the need to provide Olympic athletes and coaches with adequate support prior, during, and post OGs as it is a major change process (Debois et al., 2012; McArdle et al., 2014; Pensgaard & Duda, 2002). Though this research has found that participants reported the availability of these professional resources for support before and during the OGs, they also reported a lack of support after the OGs, especially for the coaches. With regards to the Israeli athletes, they reported a lack of psychological support prior and during the OGs, as their practitioners were not on-site at the Games. Although they received other forms of professional support, this aspect was mostly inadequate, and not even considered by athletes as available or necessary for their coping. On the other hand, psychological support in the area of sports shows that both athletes and coaches can greatly benefit from these services when available and encouraged. Those who are unaware of their benefits and have no prior experiences utilizing these services, may not seek them out or may be apprehensive of using them (Martin, Lavalley, Kellmann, & Page, 2004; McArdle et al., 2014), especially less experienced athletes, who may

benefit more.

In the paragraph devoted to the **practical application** of the results of the study, the author emphasizes that the OGs is a significant experience in the career of any athlete or coach who participates; the findings presented in this study have several practical implications for how to support these individuals in this life-changing event. Although professional sports consultants are a major part of all professional sports, these supporting figures should not relate to the OGs in the same way that they relate to other competitions, but as a significant career change. As a result, even though athletes and coaches may not seek out support within the realm of sports psychology at any stages of the OG experience, they should be made aware of their essential nature in the process. Sports psychologists should help athletes and coaches, especially those who are less experienced, understand from the very beginning of the process that the OGs is a separate life-changing event (Wylleman et al., 2012) that needs coping strategies in order to have a successful perceived outcome. As the athletes and coaches begin the process, consultants should be proactive in recognizing the perceptions of coaches and athletes in order to provide the proper coping strategies and resources (Samuel, 2013). This includes increasing their perceived control in the process and maintaining their high levels of motivation and self-efficacy. In addition, athletes and coaches should be encouraged to make changes in their lives to facilitate coping and support throughout the process. Additionally, in the period following the OGs, athletes and coaches should be supported in the transition from a peak, life-changing event to life after the OGs, by helping them to feel satisfied with their coping efforts and their perceived outcome. It is also important to acknowledge that athletes do not always fulfill expectations and are not always satisfied with their performance outcomes, and to support athletes through those challenges as well.

Furthermore, having examined several of the factors that impacted the Olympic and Paralympic participants in a different manner, efforts could be directed to factors that could facilitate the investment, motivation, and Athletic Identity of the Paralympic athlete, to bring these up to par with those of the Olympic athlete.

In the following paragraph, an analysis of the limitations of the study and how these challenges can be overcome in subsequent developments on the topic is applied.

8. CONCLUSIONS

1. The hypothesis of a relationship between athletic/coaching identity and athletes/coaches' perceptions and reactions to Olympic participation and how athletes and coaches deal with this involvement, such as making informed decisions about career change was confirmed.
2. Participants reported high motivation to change after OI, felt they had coped effectively, and were satisfied with their coping efforts.
3. Olympic participants show higher motivation than Paralympic participants. These differences in motivation may stem from differences in lifestyle and the different reasons motivating Olympic and Paralympic athletes' participation in the Olympic Games.
4. As a result of the analysis of the results, it was found that athletes and coaches share a high level of motivation and personal investment in their sports career.
5. Once the Olympics are over, coaches and athletes are in greater control of their lives because there is more security, less stress, and time to reflect on past events, inducing change.
6. Our research found correlations between social identity and participants' perceived significance of the Olympic Games experience in relation to their careers. The two models, the Sport Psychology Change Schema and the Sport Career Transition Model, focus on the challenges and resources and coping strategies that are associated with changing events.
7. Athletes and coaches deal with the change resulting from participation in the Olympics in two ways: independently and through consultation with others as coping strategies.

9. RECOMMENDATIONS

1. The athlete's motivation before the Olympic Games, satisfaction with the results achieved and the availability of professional support after the Olympic Games can be used to predict the athlete's sports motivation after the Olympics.
2. The factors elicited will help ensure a positive outcome in dealing with the change event.
3. Acquaintance with the results of the dissertation work of Olympic athletes is a prerequisite for dealing with the level of motivation after the termination of the sports career in order to move to a slower or completely different type of lifestyle.

10. CONTRIBUTIONS

1. The research is a response to the existing practical need in the field of sports career transitions for a critical consideration of potential events affecting the lives of athletes. Analyzes of the research findings contribute to and add to the existing body of knowledge by examining many of the factors influencing Olympic and Paralympic participation.
2. The dissertation presents an extensive theoretical analysis of modern pedagogical approaches and their application in sports. The review aims to encourage greater use of modern pedagogical theories and technologies in the field of sport education, as they can improve the teaching methods currently used in sport pedagogy.
3. The results of the research show that encouraging athletes and coaches to participate in the Olympic Games should be considered not only from a competitive angle, but also as an opportunity to achieve a significant change in the careers of coaches and athletes.
4. The study uses both qualitative and quantitative methods in a mixed-methods approach to explore the Olympic experience as a career-changing event, which is an understudied concept in sport pedagogy. This approach allows the researcher to better understand the subjective perspective of the participants by using qualitative methods that capture the experiences of the participants and explore their perspective, building on the original quantitative approach used to research the topic.
5. The study contributes to the understanding of a little-studied topic in sports pedagogy - the motivation for participation of Paralympic athletes. In addition, the research results also show differences that exist between training hours, investment, and athletic identity of Olympic and Paralympic athletes in Israel, so expanding research into the reasons leading to these differences may lead to improvements in the athletic experience for all Paralympic athletes.

PUBLICATIONS RELATED TO THE DISSERTATIONWORK

1. Ohana, H. (2023) The Olympic experience of Israeli Paralympic athletes in London 2012 and Rio 2016 Olympic Games Physical Education, Sport, Kinesitherapy Research Journal /PESKRJ/, 6(1), Art.2, pp. 10-13, 2023 ISSN 2534-8620 (Online) <http://journal.pesk.eu>
2. Ohana, H. (2022) The Olympic experience as a career change-event: athletes` and coaches` perceptions of the London 2012 and Rio 2016 Olympic games, Physical Education, Sport, Kinesitherapy Research Journal /PESKRJ/, 5(4), Art.7, pp. 37-41, 2022 ISSN 2534-8620 (Online) <http://journal.pesk.eu/>
3. Ohana, H. (2023) Career change-event: athletes` and coaches` perceptions of Rio 2016 Olympic Games, Physical Education, Sport, Kinesitherapy Research Journal /PESKRJ/, 6(2), Art.1, pp. 01-06, 2023 ISSN 2534-8620 (Online) <http://journal.pesk.eu>